

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้บทอ่านภาษาญี่ปุ่น สำหรับ
นักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3

A Study of Vocabulary Learning Strategies by using Japanese
Passages for 3rd Year Business Japanese Students

ผู้วิจัย

กันต์ อาลัยญาติ

บัณฑิต อนุญาหงษ์

TNI

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้บทอ่านภาษาญี่ปุ่น สำหรับ นักศึกษาด้านบริหารธุรกิจญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 เป็นการนำผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ของผู้วิจัยมาวิจัยต่อเนื่อง โดยลงรายละเอียดในส่วนของการใช้ การเรียนคำศัพท์ โดยใช้บทอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนคำศัพท์ ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ของ นักศึกษาด้านบริหารธุรกิจญี่ปุ่นกับนักศึกษาแขนงภาษาญี่ปุ่น และ 3. เพื่อศึกษาการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์

เนื้อหาของการวิจัย การเรียนคำศัพท์ผ่านบทอ่านภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจญี่ปุ่น ชั้นปี ที่ 3 และแขนงภาษาญี่ปุ่น โดยมีกลุ่มประชากรได้แก่ ประชากร เป็นนักศึกษาด้านเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ ปีการศึกษา 2554 จำนวน 487 คน นักศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 จำนวน 180 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีผลการ เรียนดี ปานกลาง และต่ำ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 และเพื่อ ศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบัน เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ส่วนในตอนที่ 2 เพื่อทราบพฤติกรรมการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นของ นักศึกษาด้านบริหารธุรกิจญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 วิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ของ นักศึกษาด้านบริหารธุรกิจญี่ปุ่นกับแขนงภาษาญี่ปุ่น และพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์

ผลที่ได้รับ ตอนที่ 1. ทราบว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีกลวิธีที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดคือ กลวิธี ด้านการเข้าใจการเรียนรู้ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.40 รองลงมาเป็นกลวิธีด้านสังคมมีค่าเฉลี่ย 3.32 ถัดมาเป็น กลวิธีด้านการจำมีค่าเฉลี่ย 3.28 กลวิธีด้านอารมณ์มีค่าเฉลี่ย 3.27 กลวิธีด้านการจดเชยข้อบกพร่องมี ค่าเฉลี่ย 3.15 และกลวิธีด้านความรู้ ความคิด นั้นกลุ่มตัวอย่างเลือกมาใช้น้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.14

เมื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ปานกลาง และต่ำ พบว่าผลการเรียนที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน

และเมื่อเปรียบเทียบวิชาเอกกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างพบว่าวิชาเอกต่างกันส่งผลต่อกลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่ไม่แตกต่างกัน

ส่วนในตอนที่ 2 ผลที่ได้รับ 1. นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์ โดยใช้บทอ่านภาษาญี่ปุ่น ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 2.65 โดยกลวิธีที่ถูกใช้คือ กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) ($\bar{x}=2.86$), กลวิธีด้านการค้นพบคำศัพท์ (Discovery strategies) ($\bar{x}=2.73$), กลวิธีด้านการเติมเต็ม (Support strategies) ($\bar{x}=2.68$), กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) ($\bar{x}=2.65$), กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) ($\bar{x}=2.56$), กลวิธีด้านการเรียนรู้ (Cognitive strategies) ($\bar{x}=2.54$), และกลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ (Meta-cognitive strategies) ($\bar{x}=2.52$) ตามลำดับ

และเมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มวิชาเลือกที่แตกต่างกันไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในภาพรวม แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ระหว่าง กลวิธีด้านการเติมเต็ม (Support Strategies) กลวิธีด้านการเรียนรู้ (Cognitive Strategies) และ กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ (Meta-cognitive Strategies)

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทที่	หน้า
บทที่ 1	1
บทนำ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ตัวแปรที่ศึกษา	3
กรอบแนวคิด	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
บทที่ 2	6
การศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษา	6
ความสำคัญของกลวิธีในการเรียน	7
กลวิธีประเภทต่างๆ	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนภาษา	12
บทที่ 3	17
ระเบียบวิธีวิจัย	17
บทที่ 4	25
ผลการวิจัยตอนที่ 1	25
ผลการวิจัยตอนที่ 2	62
บทที่ 5	66
สรุปและอภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	73

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บทนำ

การศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายจากการสำรวจของมูลนิธิญี่ปุ่น (The Japan foundation) ปี 2015 พบว่าจำนวนผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยมี 173,817 คนมีเปิดสอนภาษาญี่ปุ่นประมาณ 606 แห่ง ข้อมูลของหอการค้าญี่ปุ่นกรุงเทพปี 2017 พบว่ามีบริษัทญี่ปุ่นประมาณ 1,735 บริษัท

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเปิดสอนภาษาญี่ปุ่นในนักศึกษาทุกคนทุกชั้นปีเพื่อตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยแบ่งการเรียนภาษาญี่ปุ่นออกเป็น 2 หลักสูตรคือหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นสำหรับทุกคนะ (JPN) และภาษาญี่ปุ่นสำหรับคณะบริหารธุรกิจญี่ปุ่น (BJJ) ซึ่งทั้งสองหลักสูตรมีระยะเวลาในการเรียนแตกต่างกันโดยหลักสูตร JPN เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาบังคับทั้งสิ้น 5 รายวิชา 15 หน่วยกิต คิดเป็นระยะเวลาประมาณ 225 ชั่วโมงส่วนหลักสูตร BJJ คณะบริหารธุรกิจสาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาบังคับ 8 รายวิชา 24 หน่วยกิต คิดเป็นระยะเวลา 360 ชั่วโมงในสาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นนั้นมีกลุ่มวิชาแขนงภาษาญี่ปุ่นที่ต้องเรียนภาษาญี่ปุ่นเพิ่มเติมอีก 5 รายวิชา 15 หน่วยกิต จากหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นที่หลากหลายนี้ความสามารถของนักศึกษาแตกต่างกัน การศึกษากลวิธีในการเรียนของผู้เรียนนั้น ออกัสฟอร์ด (1994) ให้คำจำกัดความของกลวิธีในการเรียนไว้ว่า “วิธีการที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ง่ายขึ้นเร็วขึ้นสนุกขึ้นมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น”

นอกจากนี้ Saengpakdeejit (2014) ได้ศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ที่เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยโดยการสัมภาษณ์โดยได้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ดังนี้

Vocabulary	Strategies for discovering the meaning of unknown words	Discovery Strategies
		Social Strategies
		Support Strategies
Learning Strategies	Strategies for retaining the newly learned words in long term memory and recalling them at will	Memory Strategies
		Cognitive Strategies
		Meta-cognitive Strategies

ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีการใช้การเดาคำศัพท์จากบริบทมากที่สุดนอกจากนี้ยังมีการใช้กลวิธีการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-ไทยอยู่ในระดับมาก

จากผลการสอบวัดความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่จัดสอบโดยสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นพบว่าคะแนนสอบภาษาญี่ปุ่นในส่วนของການอ่านนักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นมีระดับคะแนนที่น้อยกว่าคะแนนส่วนอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัดกล่าวคือคะแนนของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจญี่ปุ่นมีระดับคะแนนการอ่านเฉลี่ยอยู่ที่ 46.9% คะแนนเฉลี่ยด้านคำศัพท์ 58.4% คะแนนเฉลี่ยด้านการฟัง 62.5% ดังนั้นการศึกษาคำศัพท์จากการอ่านของนักศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนและคะแนนสอบของนักศึกษาให้สูงขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นกับนักศึกษาแขนงภาษาญี่ปุ่น
3. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์

ขอบเขตของการวิจัย

เนื้อหาของการวิจัย การเรียนคำศัพท์ผ่านการอ่านภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 และแขนงภาษาญี่ปุ่น

- ประชากรได้แก่ นักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 จำนวน 180 คน
- ระยะเวลา 20 ตุลาคม 2558 – 30 พฤษภาคม 2559

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. กลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3

2. ความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นกับ
แขนงภาษาญี่ปุ่น

3. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

เพศ จำแนกเป็น

- ชาย
- หญิง

ผลการเรียนภาษาญี่ปุ่น จำแนกเป็น

- เกรด A
- เกรด B+
- เกรด B
- เกรด C+
- เกรด C
- เกรด D+
- เกรด D
- เกรด F

ผลการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น จำแนกเป็น

- ระดับ N1
- ระดับ N2
- ระดับ N3
- ระดับ N4
- ระดับ N5

ตัวแปรตาม ได้แก่

Discovery Strategies

Social Strategies

Support Strategies

Memory Strategies

Cognitive Strategies

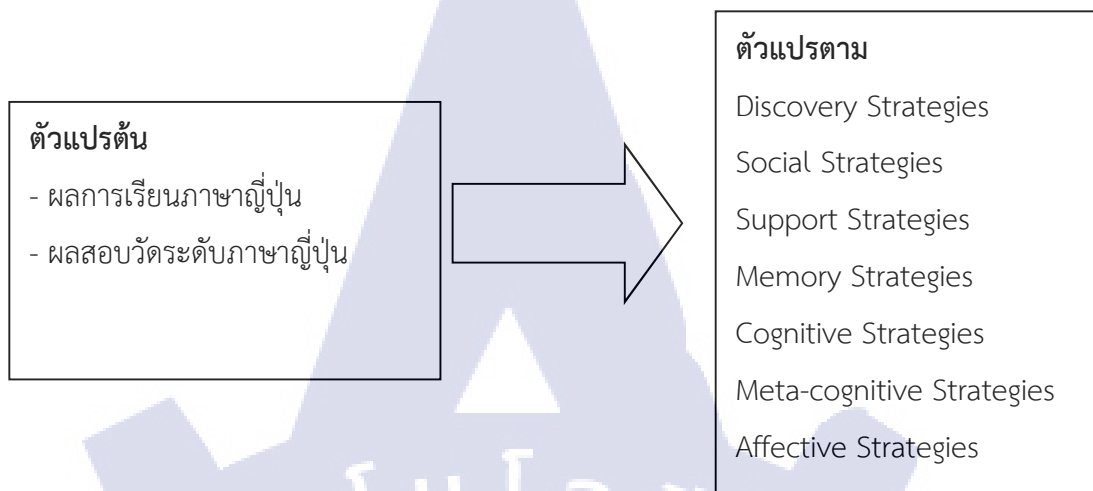
Meta-cognitive Strategies

Affective Strategies

TNI

กรอบแนวคิด

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่ศึกษาคุณะต่างกัน มีการใช้กลวิธีในการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีผลสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นที่มีการใช้กลวิธีในการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษา

ความหมายของกลวิธีการเรียนภาษา (Language Learning Strategies) มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลายทั้งที่เกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียนและเทคนิคการเรียนของผู้เรียนดังนี้

รูบิน (Rubin, 1979) กล่าวว่าหมายถึง เทคนิคหรือเครื่องมือที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษา ริชาร์ด (Richard, 1985) กล่าวว่ากลวิธีการเรียนหมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนใช้เพื่อพยายามเข้าใจ ความหมายและหลักการใช้คำ หลักไวยากรณ์ทางภาษา ซึ่งผู้เรียนอาจใช้การสรุปแบบรวบยอด หรือ ตีความเพื่อช่วยในการเรียน

โอมัลลีย์และชาโมต์ (O'Malley and Chamot, 1990) ให้ความหมายของกลวิธีการเรียนว่า หมายถึง ความคิดหรือพฤติกรรมเฉพาะตัวที่ผู้เรียนแต่ละคนปฏิบัติในการเรียนเพื่อช่วยให้ตนเองเกิดความเข้าใจ การเรียนรู้ รวมทั้งเก็บรักษาข้อมูลใหม่ไว้ได้

เอลลิส (Ellis, 1998) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนคือวิธีการหรือเทคนิคที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออก เช่นการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ต่างๆ เพื่อให้จำคำศัพท์นั้น หรืออาจ เป็นความคิด เช่นการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นต้น

สเตอร์น (Stern, 1983) กล่าวถึงกลวิธีการเรียนว่า เป็นวิธีการที่ผู้เรียนใช้เพื่อแก้ปัญหาในการเรียนรู้ภาษา ทั้งนี้เพราะผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองต้องประสบปัญหา 3 ประการ ประการแรกคือ ความแตกต่างที่ผู้เรียนรับรู้ได้ระหว่างภาษาที่ตนรู้กับภาษาที่กำลังเรียนอยู่ ประการถัดมา คือ ผู้เรียนต้องหาวิธีการต่าง ๆ มาช่วยทำความเข้าใจกับรูปแบบไวยากรณ์และข้อความที่สื่อความหมายระหว่างภาษาเพื่อไม่ให้เกิด ความสับสน ประการสุดท้าย คือ ผู้เรียนเลือกระหว่างการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาที่ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ กับการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่เน้นความเข้าใจในการสื่อสารมากกว่าความถูกต้อง

Oxford (1990) ได้ให้นิยามของกลวิธีการเรียนภาษาไว้ว่า คำว่า Strategies เป็นคำมาจาก ภาษากรีกหมายถึงกลยุทธ์ในการทำสงคราม มีความหมายสอดคล้องกับคำว่า Tactics ที่หมายถึง เครื่องมือที่ทำให้กลยุทธ์เหล่านั้นสำเร็จ ความหมายของคำว่า “กลยุทธ์” ที่นำมาใช้ในแง่ของการเรียน การสอนนั้นหมายถึงผู้เรียนมีกลวิธีในการเรียนรู้ กลวิธีในการช่วยเรียน กลวิธีในการช่วยจำ กลวิธีในการ ระลึกข้อมูลต่างๆออกมาได้อย่างไร โดยสรุปกลวิธีการเรียนรู้คือการกระทำที่ผู้เรียนสร้างขึ้นโดยตัวของ

ผู้เรียนเองเพื่อทำให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น สะดวกรวดเร็วและมีความสุขสนุกสนานมากขึ้น และยังสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่างๆได้

ซึ่งอาจสรุปความหมายของกลวิธีการเรียนภาษา หมายถึง เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสร้างขึ้นเพื่อช่วยให้การเรียนรู้ภาษาง่ายขึ้น และช่วยให้การเรียนรู้ภาษาประสบความสำเร็จ

ความสำคัญของกลวิธีการเรียน

รูบิน และทอมป์สัน (Rubin and Thompson, 1982) กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษาว่า การเรียนภาษาจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวนั้นอยู่ที่ตัวผู้เรียน การที่ผู้เรียนดำเนินผู้สอนหรือสภาพแวดล้อม และสื่อประกอบการเรียนเมื่อตนเรียนไม่ประสบความสำเร็จนั้น ที่จริงแล้วสาเหตุที่ทำให้การเรียนรู้ล้มเหลวอยู่ที่ตัวของผู้เรียน

กาญจน์พิชชา ถวิลไทย (2548) สรุปความสำคัญของกลวิธีการเรียนของอ็อกฟอร์ดไว้ดังนี้

1. กลวิธีการเรียนที่นำไปสู่เป้าหมายสูงสุดในการเรียนภาษาคือ ความสามารถในการสื่อสาร ทุกกลวิธีที่ผู้เรียนใช้จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนภาษาเพิ่มขึ้น
2. กลวิธีเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือตนเอง ผู้เรียนส่วนมากมักยึดติดกับการเรียนการสอนแบบมีครูเป็นผู้ให้ความรู้ ดังนั้นเมื่อต้องใช้ภาษาใหม่นอกห้องเรียน ผู้เรียนจึงไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ การฝึกใช้กลวิธีจึงเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และยังเป็นการเพิ่มความสามารถในการสื่อสารด้วย
3. กลวิธีการเรียนช่วยขยายบทบาทผู้สอนในชั้นเรียน บทบาทเดิมของครูในฐานะครูผู้สอน ผู้ให้ความรู้ ผู้ควบคุมในชั้นเรียน ซึ่งไม่เอื้อให้การฝึกใช้ภาษา และเป็นการขัดขวางการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชั้นเรียน เมื่อครูเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้เอื้อ ผู้ช่วยเหลือ ผู้ให้คำปรึกษา ช่วยชี้แนะให้ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีในการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับตนเอง และเหมาะสมกับเนื้อหา
4. กลวิธีการเรียนเป็นเสมือนอุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ผู้เรียนเลือกใช้เมื่อต้องแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือเมื่อต้องทำกิจกรรมทางภาษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
5. กลวิธีการเรียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนในหลายๆด้าน ไม่ใช่เฉพาะด้านสติปัญญา หรือกระบวนการทางสมองเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงด้านจิตพิสัย และสังคมของผู้เรียนด้วย

6. กลวิธีการเรียนบางอย่างนั้นส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง และกลวิธีบางอย่างส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนทางอ้อม ซึ่งทั้งกลวิธีการเรียนโดยตรงและกลวิธีการเรียนโดยอ้อมนั้นก็ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในหลายๆด้าน
7. กลวิธีการเรียนมีความแตกต่างกันในเรื่องการสังเกต กลวิธีบางอย่างสามารถสังเกตได้ ขณะที่กลวิธีบางอย่างไม่สามารถสังเกตได้ด้วยตาเปล่า ซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับผู้สอนที่จะรู้ว่าผู้เรียนใช้กลวิธีใด
8. เมื่อผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีจนชำนาญ ก็จะสามารถใช้กลวิธีได้อย่างอัตโนมัติ
9. กลวิธีในการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถสอนและฝึกได้ การฝึกใช้กลวิธีในการเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ครูต้องแนะนำ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการฝึก การฝึกกลวิธีในการเรียนจะสัมฤทธิ์ผลมากที่สุดเมื่อผู้เรียนรู้ว่ากลวิธีใดสำคัญอย่างไร เมื่อไหร่ควรใช้และใช้อย่างไร สิ่งสำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนต้องรู้ว่าจะถ่ายโอนกลวิธีเหล่านั้นไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้อย่างไร
10. กลวิธีในการเรียนนั้นมีความยืดหยุ่นในการใช้ ขึ้นอยู่กับผู้เรียนที่จะเลือกใช้หรือผสมผสานกลวิธีเหล่านั้นด้วยตนเอง

ดังนั้นหากผู้สอนภาษาได้ศึกษากลวิธีการเรียนของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน และนำไปให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนอื่น ๆ ก็จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเหล่านั้นสามารถพัฒนาการกลวิธีการเรียนภาษาของตนเองให้ดีขึ้น และประสบความสำเร็จได้

กลวิธีการเรียนประเภทต่าง ๆ

งานวิจัยทางด้านกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างๆ งานวิจัยของ Oxford (1990) เป็นงานวิจัยที่กล่าวถึงกลวิธีในการเรียนภาษาอย่างกว้างขวางงานหนึ่ง โดย Oxford ได้แบ่งกลวิธีการเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลวิธีทางตรงและกลวิธีทางอ้อม ซึ่งยังได้แบ่งออกเป็นกลวิธีย่อยๆอีกหลายกลวิธีและยังได้ยกตัวอย่างให้เห็นภาพชัดเจน ดังนั้นในงานวิจัยฉบับนี้ซึ่งต้องการศึกษาถึงกลวิธีการเรียนแบบต่างๆเปรียบเทียบกับความสามารถภาษาญี่ปุ่น และระยะเวลาในการเรียน จึงได้นำงานของ Oxford มาเป็นแบบ เนื่องจาก การแบ่งประเภทกลวิธีของ Oxford นั้นเป็นลำดับและสามารถเข้าใจได้ง่าย ทั้งยังมีตัวอย่างแบบสอบถามที่จะสามารถนำมาปรับปรุงให้เข้ากับการวิจัยครั้งนี้ด้วย Oxford ได้แบ่งกลวิธีการเรียนภาษาไว้ดังนี้

1. กลวิธีทางตรง Direct Strategies

กลวิธีที่เกี่ยวกับการเรียนโดยตรง ซึ่ง Oxford ได้แบ่งไว้เป็น 3 กลวิธีย่อย คือ กลวิธีด้านการจำ (Memory Strategies) เช่นการจับกลุ่ม หรือการจำเป็นภาพ เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเก็บหรือดึงข้อมูลมาใช้ภายหลัง กลวิธีด้านการเรียนรู้ (Cognitive Strategies) คือการสรุปหรือการสร้างหลักการโดยตัวผู้เรียนเองซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนจำสิ่งที่เรียนหรือนำไปต่อยอดกระบวนการเรียนได้ และ กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) คือการที่ผู้เรียนพยายามหาแหล่งอ้างอิงอื่นใดที่สามารถชดเชยสิ่งที่ผู้เรียนยังขาด เช่นการเดาอย่างมีหลักการ หรือการเลือกใช้พจนานุกรม เป็นต้น

1.1 กลวิธีด้านการจำ (Memory Strategies) หรือที่รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่ง Mnemonics กลวิธีนี้เป็นที่นิยมใช้กันมาหลายพันปีแล้ว เช่นการที่นักเล่าเรื่องในสมัยโบราณใช้วิธีการจำเรื่องยาวๆผ่านการเชื่อมโยงเข้ากับห้องต่างๆ และใช้วิธีการเดินแล้วพูดเล่าเรื่องไปเรื่อยๆ ซึ่งตั้งแต่ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์มนุษย์ก็ใช้กลวิธีด้านการจำนี้กับเรื่องราวเกี่ยวกับการเกษตรกรรมหรือสภาพอากาศ เป็นต้น

กลวิธีด้านการจำสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทคือ

1.1.1 การสร้างความเชื่อมโยงความคิด คือการจัดกลุ่มคำศัพท์ไม่ว่าจะเป็นการจัดกลุ่มในด้านชนิดของคำ ด้านความหมายไม่ว่าจะเป็นความหมายเหมือนกันหรือความหมายตรงกันข้ามกัน จากนั้นเมื่อผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ใหม่ก็สามารถนำคำศัพท์ใหม่มารวมกลุ่มกับคำศัพท์เดิมได้และสามารถนำคำศัพท์ที่เรียนรู้มาใหม่นำไปใช้ในบริบทใหม่ๆได้

1.1.2 การประยุกต์ใช้ภาพและเสียงในการจำ เป็นการเชื่อมโยงคำศัพท์ที่รู้แล้วกับรูปภาพ เพื่อให้สามารถจำคำศัพท์โดยเฉพาะคำศัพท์ประเภทที่เป็นนามธรรมทั้งหลาย พยายามเชื่อมโยงความหมายของคำให้เข้ากับภาพหรือเสียงเพื่อให้สามารถจำคำศัพท์ได้

1.1.3 การทบทวน เนื่องจากเราไม่สามารถจำสิ่งที่เพิ่งเรียนรู้ได้มากนัก ดังนั้นการทบทวนเพื่อให้เกิดการจำจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย

1.1.4 การลงมือทำ คือการลงมือทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เกิดความจำ เช่นการทำรายการคำศัพท์ หรือบัตรคำเพื่อให้เกิดการช่วยจำ

1.2 กลวิธีด้านการเรียนรู้ (Cognitive Strategies) กลวิธีที่มีบทบาทต่อการเรียนภาษามีหลายระดับตั้งแต่การท่องจำไปจนถึงการวิเคราะห์ประโยค ซึ่งเป็นกลวิธีที่ได้รับความนิยมมาก

กลวิธีด้านการเรียนรู้สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 อย่างคือ

1.2.1 การฝึกฝน เป็นกลวิธีที่สำคัญอย่างหนึ่งในกลวิธีด้านการเรียนรู้ ผู้เรียนมักจะรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่ตระหนักถึงความสำคัญเท่าใดนัก แต่ทว่ายังมีการฝึกฝนมากเท่าใด ก็สามารถเรียนภาษาได้มาก ซึ่งระยะเวลาในการฝึกฝนนั้นก็ขึ้นอยู่กับระดับความยากง่ายของภาษาที่จะเรียนด้วย

1.2.2 การรับสารและการส่งสาร เป็นในลักษณะของการฝึกฝนการจับใจความสำคัญอาจจะเป็นการอ่านอย่างเร็วเพื่อจับเนื้อหาที่ต้องการหรือเป็นการนำข้อมูลมาประกอบกันเพื่อจับใจความสารที่ต้องการ

1.2.3 การวิเคราะห์และการให้เหตุผล มักเกิดขึ้นในผู้เรียนภาษาที่เป็นผู้ใหญ่ที่มักพยายามสร้างกฎเกณฑ์ในการเรียนให้ตัวเอง ซึ่งกลวิธีในลักษณะนี้ทำให้เกิด “ภาษาระหว่างกลาง” (Interlanguage)

1.2.4 การออกแบบโครงสร้าง เป็นการจดบันทึกสั้นๆ อาจจะเป็นการสร้างแผนภูมิ หรือการบันทึกเป็นลำดับ การสรุป หรือการเน้นข้อความ เป็นต้น

1.3 กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนทำความเข้าใจประโยคต่างๆ หรือสามารถสร้างประโยคได้เองแม้ว่าจะมีความรู้จำกัด กลวิธีนี้จะเป็นการเติมเต็มการขาดความรู้ทางไวยากรณ์หรือคำศัพท์

กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องสามารถแบ่งได้เป็น 2 อย่างคือ

1.3.1. การคาดเดาอย่างมีหลักการ เป็นการใช้กฎเกณฑ์ต่างๆ เป็นกฎทางด้านภาษาศาสตร์หรือไม่ก็ตามในการเดาความหมายของศัพท์ที่ผู้เรียนยังไม่ทราบความหมาย โดยผู้เรียนที่มีความสามารถดีก็จะใช้วิธีเดาจากกฎเกณฑ์ต่างๆ เมื่อต้องเผชิญกับคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย แต่ในทางตรงกันข้ามผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยก็จะตกใจและพยายามหาตัวช่วย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การเรียนภาษา สำหรับกลวิธีการเดานั้นไม่ใช่เพียงผู้เรียนในขั้นต้นเท่านั้นที่ใช้กลวิธีนี้แต่ผู้เรียนในขั้นสูง หรือแม้แต่ผู้ที่ใช้ภาษาแม่เองก็มักจะใช้กลวิธีนี้เช่นกัน ในการเดาส่วนที่ได้ยินไม่ชัด หรือส่วนที่ขาดหายไป ในบริบท เป็นต้น

1.3.2. การเอาชนะขีดจำกัดในการพูดหรือการเขียน เมื่อผู้เรียนต้องมีการพูดหรือการเขียนและต้องพบกับสถานการณ์ที่ไม่สามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างอิสระผู้เรียนจึงต้องพยายามหาทางเลี่ยงหรือพยายามชดเชยข้อบกพร่องของตนเอง ซึ่งมีด้วยกันหลายวิธีเช่น การเปลี่ยนไปใช้ภาษาแม่ การขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนา การใช้ภาษาท่าทาง การพยายามใช้คำศัพท์อื่นที่ใกล้เคียงหรือ แม้แต่การหลีกเลี่ยงในการมีส่วนร่วมในการสนทนา เป็นต้น

2. กลวิธีทางอ้อม Indirect Strategies

กลวิธีทางอ้อมแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ กลวิธีด้านอารมณ์ และกลวิธีด้านสังคม ซึ่งกลวิธีทั้งหมดนี้เป็นกลวิธีที่ไม่เกี่ยวกับภาษาที่เรียนโดยตรง แต่เป็นกลวิธีที่คอยสนับสนุนการเรียนภาษา ซึ่งก็นับว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะการเรียนทั้ง 4 ได้

2.1 กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ (Meta-cognitive Strategies) เป็นกลวิธีที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและตระหนักถึงสิ่งที่ตนเองกำลังจะเรียนรู้ กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้เป็นประโยชน์มากในการเรียนภาษา บางครั้งผู้เรียนต้องเผชิญกับสิ่งใหม่ๆ หลายๆ อย่าง เช่น คำศัพท์ใหม่ หรือกฎเกณฑ์ใหม่ๆ ซึ่งอาจจะทำให้ผู้เรียนสูญเสียสมาธิในการเรียนได้ ซึ่งสมาธิดังกล่าวสามารถดึงกลับมาได้โดยอาศัยกลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้นั่นเอง

กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้สามารถแบ่งได้เป็น 3 อย่างคือ

2.1.1 การพุ่งเป้าไปที่การเรียนรู้ กล่าวคือทำให้ความสนใจในกระบวนการเรียน การพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนไปแล้วเข้ากับสิ่งที่เรียนใหม่ หรือแม้แต่การฝึกพูดตามเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง

2.1.2 การจัดกลุ่มและวางแผนการเรียน เป็นการที่ผู้เรียนพยายามหาวิธีการที่จะให้การเรียนรู้ผ่านไปได้อย่างดี เช่นการนำตัวเองไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี หรือจะเป็นการกำหนดเป้าหมายในการเรียนว่าเรียนแล้วจะนำความรู้ภาษาที่ได้ไปใช้อย่างไร หรือการกำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกฝน เช่นการพยายามที่จะฟังวิทยุเพื่อจะได้ข้อมูลข่าวสาร การพูดเพื่อที่จะซื้อของต่างๆ หรือการเขียนจดหมายพูดคุยกับเพื่อน เป็นต้น

2.1.3 การประเมินตนเอง ผู้เรียนต้องพยายามหาข้อผิดพลาดของตนเอง นอกจากจะเพื่อรู้ความสามารถแล้ว ยังเป็นการเรียนรู้จากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้อีกด้วย

2.2 กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective Strategies) คือการที่อารมณ์มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษา ซึ่งผู้เรียนสามารถควบคุมสิ่งเหล่านี้ได้โดยอาศัยกลวิธีด้านอารมณ์นี้ กลวิธีด้านอารมณ์ประกอบไปด้วย การลดความวิตก การให้กำลังใจตัวเอง การรักษาระดับอารมณ์

กลวิธีด้านอารมณ์ส่งผลอย่างมากต่อการเรียนภาษาว่าจะเรียนได้สำเร็จหรือไม่ ในผู้เรียนที่ดีย่อมมีการจัดการกับอารมณ์ตัวเองในการเรียน เพราะความรู้สึกทางด้านลบสามารถสกัดกั้นกระบวนการในการเรียนแม้ว่าผู้เรียนจะสามารถเข้าใจวิธีการเรียนเป็นอย่างดีก็ตาม ในทางตรงกันข้ามความรู้สึกทางด้านบวกก็จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและมีความสุขสนุกสนาน

ความมั่นใจเป็นหนึ่งในกลวิธีด้านอารมณ์ที่สำคัญ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นการตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียน

ความวิตกกังวลในระดับที่เหมาะสมบางครั้งก็สามารถช่วยผู้เรียนในการเรียนภาษาได้ แต่ถ้ามีมากเกินไปก็จะไปปิดกั้นการเรียนรู้ได้ ซึ่งความวิตกกังวลก็แสดงออกมาในหลายๆรูปแบบ เช่น ความกังวล ความสงสัย ความสิ้นหวัง ความกลัว เป็นต้น ซึ่งบรรยากาศชั้นเรียนบางครั้งก็เป็นการกระตุ้นความวิตกกังวลได้ เพราะบางครั้งผู้เรียนอาจจะถูกกดดันจากทั้งเพื่อนและผู้สอน หรือแม้แต่ในห้องเรียนก็อาจจะทำให้ผู้เรียนต้องพบกับความวิตกได้เช่นกัน เช่นความสับสนทางวัฒนธรรมซึ่งอาจก่อให้เกิดความกังวลใจได้

2.3 กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมกรเข้าสังคม ซึ่งก็คือการสื่อสารและการสื่อสารเองก็จะเกิดขึ้นระหว่างผู้คน ในการเรียนภาษาการเข้าถึงคนโดยอาศัยกลวิธีด้านสังคมที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญ กลวิธีที่เป็นพื้นฐานที่สุดของด้านสังคมก็คือการถามคำถาม เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนจะได้ผลประโยชน์มากที่สุด การถามคำถามจะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจมากขึ้น และยังเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการสนทนากับผู้อื่นและยังเป็นการเพิ่ม Input ให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย ซึ่งเมื่อคู่สนทนาสามารถเข้าใจความหมายของคำถามได้หรือผู้เรียนสามารถเข้าใจคำตอบได้ นั่นก็เป็นการสะท้อนความสามารถของผู้เรียนอย่างอ้อมได้ทางหนึ่ง แต่การถามคำถามก็มีหลายประเภทสำหรับสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาจริงๆแล้วคือการถามคำถามเพื่อก่อให้เกิดการแก้ไข ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างมากต่อชั้นเรียน การมีส่วนร่วมกับเพื่อนหรือผู้ที่มีความสามารถในภาษาที่เรียน ก็เป็นการดีที่ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนภาษาของตนเอง เป็นการเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนภาษา

ฟิลลิปส์ (Phillips, 1992) ได้ศึกษาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักศึกษาชาวเอเชีย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวเอเชียจำนวน 141 คน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม กลวิธีการเรียนภาษาและแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TOEFL)พบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนทุกกลวิธี นักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนวัดความสามารถภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการเรียนภาษามากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนสูง และกลุ่มที่มีคะแนนต่ำ

อาวธ วาจาสัตย์ (2533) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เรียนวิชา Foundation English I ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 710 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มเก่งมาก (ได้รับเกรด A) จำนวน 107 คน กลุ่มเก่ง (ได้รับเกรด B) จำนวน 269 คน กลุ่มปานกลาง (ได้รับเกรด C) จำนวน 309 คน กลุ่มอ่อน (ได้รับเกรด D) จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือกลวิธีการเดาอย่างมีหลักการ กลวิธีที่มีการนำมาปฏิบัติปานกลางคือกลวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนโดยตรง กลวิธีที่ปฏิบัติน้อยคือกลวิธีการพยายามใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยกลุ่มเก่งมากและกลุ่มเก่งใช้กลวิธีการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยเป็นกลวิธีด้านการหาวิธีการเรียนเป็นของตนเอง ในเรื่องการพยายามใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกับสื่อสารกับบุคคลอื่น และกลวิธีการเดาหรือทำนายอย่างมีหลักการ นอกจากนี้ในกลวิธีการหาวิธีการเรียนเป็นของตนเองนั้นกลุ่มเก่งมากใช้กลวิธีในการเรียนน้อยกว่ากลุ่มเก่ง

กลุ่มเก่งมากกับกลุ่มปานกลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ในการใช้กลวิธีการเดาอย่างมีหลักการ และกลวิธีต่างๆเพื่อช่วยให้สามารถจำได้ดีขึ้น

กลุ่มเก่งมากกับกลุ่มอ่อนแตกต่างกันในการใช้กลวิธีการเดาหรือทำนายอย่างมีหลักการ และกลวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนโดยตรง

กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางแตกต่างกันในกลวิธีต่างๆเพื่อช่วยในการจำ กลวิธีการเดาอย่างมีหลักการ และกลวิธีการใช้ข้อผิดพลาดเป็นครู

กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนแตกต่างกันในเรื่องการใช้กลวิธีการเดาอย่างมีหลักการ และการใช้กลวิธีต่างๆเพื่อช่วยในการจำ

กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนแตกต่างกันในการใช้กลวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนโดยตรง และกลวิธีการเดาหรือทำนายอย่างมีหลักการ

เปรมวดี ณ นครพนม (2548) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาด้วยความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนภาษาและหาผลสะท้อนของพฤติกรรมการเรียนกับความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำนวน 23 คน ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการเรียนหลักทั้ง 5 กลวิธี คือ 1.กลวิธีจดเขียนข้อบกพร่อง 2.กลวิธีด้านอารมณ์และสังคม 3.

กลวิธีการนำไปสู่ความสำเร็จ 4.กลวิธีด้านการจำ และ 5.กลวิธีด้านความรู้ความคิด ซึ่งกลวิธีทั้ง 5 นี้ นักศึกษานำไปใช้ระดับปานกลาง กลวิธีที่นักศึกษาใช้มากที่สุดสามลำดับแรก คือ 1.กลวิธีชดเชยข้อบกพร่อง 2.กลวิธีด้านอารมณ์และสังคม และ 3.กลวิธีด้านการจำ นักศึกษาร้อยละ 52.18 มีความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารระดับดี เมื่อนำผลการเปรียบเทียบระดับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่น ระหว่างนักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถดี และกลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อาจกล่าวได้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียน

ถิรวัฒน์ ดันทนิส (2548) ได้ทำการศึกษากลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ที่เรียนวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (EL 171) เป็นนักศึกษาชาย 30 คน นักศึกษาหญิง 77 คน เครื่องมือที่ใช้ทำการ วิจัยคือแบบสำรวจกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามแนวคิดของ Chamot (1987), Oxford (1990) และ Anderson (1999) โดยแบ่งกลวิธีออกเป็น 3 กลวิธีคือ

1. กลวิธีการอ่านด้านความรู้ความคิด (Cognitive Reading Strategies)
2. กลวิธีการอ่านด้านอุปนิสัย (Metacognitive Reading Strategies)
3. กลวิธีการอ่านด้านการชดเชย (Compensatory Reading Strategies)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษด้านการ ชดเชยมากที่สุด และใช้กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษด้านความรู้ความคิดน้อยที่สุด และ เมื่อจำแนกตามเพศและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในระดับสูงและต่ำ ใช้กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน คือ ใช้กลวิธีการอ่านด้านการชดเชยมากที่สุดและใช้กลวิธีการอ่านด้านความรู้ความคิดน้อยที่สุด

ทวีศักดิ์ ชันยศ (2550) ได้ศึกษาการกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาสงคราม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 608 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแปลมาจากแบบสอบถามกลวิธีการเรียนภาษาของ Oxford (1990) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าในภาพรวมนักศึกษามีระดับความถี่ในการใช้กลวิธี การเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 3.0321 ระดับความถี่ในการใช้กลวิธีทางตรง เท่ากับ 3.0095 และระดับความถี่ในการใช้กลวิธีทางอ้อม เท่ากับ 3.0547 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้

กลวิธีทางอ้อมมากกว่าทางตรงอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดยที่นักศึกษาเพศชายมีระดับความถี่การใช้กลวิธีมากกว่าเพศหญิง และนักศึกษาที่มีผลการเรียนดีจะใช้กลวิธีการเรียนรู้มากกว่าคนที่มีผลการเรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญ แต่คณะของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความถี่การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

นุทรี มงคล (2551) ได้ศึกษากลวิธีในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ภาคภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กลุ่มที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 54 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 46 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ทำวิจัยคือแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ปลายเปิดและวิธีถ่ายทอดความคิดด้วยการพูด (Think-aloud) จากการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาว่านักศึกษาใช้วิธีใดในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 98.1 ใช้พจนานุกรมไทย-อังกฤษในการค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 100 สังเกตความหมายของคำศัพท์จากวิถีปัจจัยมากที่สุด นอกจากนี้ กลวิธีทางสังคมที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 94.4 ใช้ในการเรียนคำศัพท์คือ ถามเพื่อนเพื่อทราบความหมายของคำ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่ ร้อยละ 87 ถามความหมายของคำศัพท์ที่ใหม่ๆ จากอาจารย์ ส่วนกลวิธีที่ใช้ความจำ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 90.7 จำความหมายของคำศัพท์จากการถอดความ แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 91.3 จำวิถีปัจจัยในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้านกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ ทั้งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 88.9 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 91.3 ตระหนักว่าการเรียนแบบทบทวนซ้ำมีประโยชน์ในการเรียนคำศัพท์ นักศึกษาจึงฝึกเขียนทวนซ้ำมากที่สุด และกลวิธีที่ใช้อภิปัญญา นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 88.9 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 87 ใช้สื่อภาษาอังกฤษในการเรียนคำศัพท์ เช่น อินเทอร์เน็ต รายการโทรทัศน์ โฆษณา หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์และเพลง

จากงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีเรียนรู้ของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนชาวไทยมักใช้กลวิธีด้านการจดจำมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการเรียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารหรือการอ่านภาษาอังกฤษก็ตาม รองลงมาจะเป็นกลวิธีด้านอารมณ์และสังคม ซึ่งสะท้อนออกมาในกลวิธีเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน และการสังเกตวิถีปัจจัยของคำก็เป็นอีกหนึ่งกลวิธีที่ผู้เรียนนิยมใช้

เมื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีในการเรียนกับความสามารถในการเรียนพบว่ากลุ่มที่มีความสามารถมากกับกลุ่มที่มีความสามารถน้อยมีการใช้กลวิธีทั้งเหมือนกันและแตกต่างกัน โดยงานวิจัยของอาวูธ (2533, น. 75-76) พบว่ากลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน มักใช้กลวิธีด้านการเดาที่แตกต่างกัน โดยมากกลุ่มเก่งจะใช้กลวิธีมากกว่ากลุ่มอ่อน แต่ในกลุ่มเก่งมากกับกลุ่มเก่ง การใช้กลวิธีหา

วิธีการเรียนเป็นของตนเอง กลุ่มเก่งมากมีการใช้กลวิธีนี้น้อยกว่ากลุ่มอ่อน และงานวิจัยของนุทรี มงคล (2551, น. 93-95) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปี 1 และปี 2 ใช้กลวิธีต่างกัน คือนักศึกษาปี 1 หาความหมายของคำจากการใช้พจนานุกรม ส่วนนักศึกษาปี 2 หาความหมายโดยสังเกตบริบทปัจจัย ในด้านสังคม นักศึกษาปี 1 ถาหมายหมายจากเพื่อน ส่วนนักศึกษาปี 2 ถาหมายหมายจากอาจารย์ และด้านการจำ นักศึกษาปี 1 จำโดยการถอดความ ส่วนนักศึกษาปี 2 จำจากบริบทปัจจัย

จากงานวิจัยของทวีศักดิ์ ชันยศ (2550) ได้มีผลว่าเพศชายมีการใช้กลวิธีมากกว่าเพศหญิง แต่จากการศึกษางานวิจัยหลายงานพบว่า ไม่กำหนดเพศเป็นหนึ่งในตัวแปร ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงไม่นำเพศเป็นตัวแปรในการศึกษา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำเลียนเสียงธรรมชาติภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเปรียบเทียบ โดยมีการใช้แบบสอบถามมาใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือตอนที่ 1 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และตอนที่ 2 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนคำศัพท์ผ่านบทอ่านของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ตอนที่ 1 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

3.1.3 การทดสอบเครื่องมือ

3.1.4 การรวบรวมข้อมูล

3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ ปีการศึกษา 2554 จำนวน 487 คน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่นด้วยแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามเรื่องพฤติกรรมการเรียนคำเลียนเสียงธรรมชาติภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย ที่จำแนกประเภทพฤติกรรมการเรียนตามแบบของ Oxford (1990) โดยข้อคำถามมีทั้งสิ้น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 2 กลวิธีการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 30 ข้อ

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนเลือกใช้และ
ข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 2 ข้อ

สำหรับคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการปฏิบัติในการเรียนรู้คำเลี่ยนเสียงธรรมชาติภาษาญี่ปุ่น
แบ่งออกตามกลวิธีการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมตามแบบของ Oxford (1990) ดังนี้

1. กลวิธีด้านการจำ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 1 - 6
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ข้อ 7 - 10
3. กลวิธีด้านการจดเขียนข้อบกพร่อง จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 11 - 16
4. กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ข้อ 17 - 20
5. กลวิธีด้านอารมณ์ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 21 - 25
6. กลวิธีด้านสังคม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 26 - 30

คำถามส่วนนี้กำหนดให้ผู้ตอบระบุความถี่ในการปฏิบัติในการเรียนภาษาญี่ปุ่นโดยประมาณ
น้ำหนักในการปฏิบัติออกเป็น 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ 9-10 ครั้งจากทั้งหมด 10 ครั้ง
มาก	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ 7-8 ครั้งจากทั้งหมด 10 ครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ 5-6 ครั้งจากทั้งหมด 10 ครั้ง
น้อย	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ 3-4 ครั้งจากทั้งหมด 10 ครั้ง
น้อยที่สุด	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ 1-2 ครั้งจากทั้งหมด 10 ครั้ง

3.1.3 การทดสอบเครื่องมือ

ในการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ มีการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ ซึ่งมี
กระบวนการและขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. สร้างแบบสอบถาม จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย จากนั้นนำไป
ตรวจทานกับคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของคำถาม และถามครอบคลุมในทุก
ประเด็นของวัตถุประสงค์การวิจัย

2. ทดสอบความน่าเชื่อถือโดย นำแบบสอบถามที่ได้ทดสอบกับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยพิจารณาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งแบบสอบถามมีระดับความเชื่อมั่น = 0.91 แสดงว่ามีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ทดสอบได้

3.1.4 การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ทำการกำหนดรหัสประจำแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ (SPSS version 20) ในการประมวลผลข้อมูลทางสถิติดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย ด้วยการแสดงค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไป เพื่อดูการกระจายของตัวแปร และนำเสนอข้อมูลในแต่ละหมวดหมู่ของตัวแปร และแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) ในการอธิบายการประมาณค่าของข้อมูล เพื่อทราบถึงค่ากลางของข้อมูลดิบที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลไว้
2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน โดยการหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อใช้ทดสอบเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ดังสมมติฐานการวิจัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3.1.6 การคิดค่าคะแนน

ในการทำการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ได้ ได้กำหนดค่าคะแนนระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 ระดับ โดยมีการใช้มาตรวัดแบบ Rating Scale ดังต่อไปนี้ (สุวิมล ติรกานนท์, 2551)

1.	ระดับที่มีการปฏิบัติมากที่สุด	คะแนนที่ให้	5 คะแนน
2.	ระดับที่มีการปฏิบัติมาก	คะแนนที่ให้	4 คะแนน
3.	ระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง	คะแนนที่ให้	3 คะแนน
4.	ระดับที่มีการปฏิบัติน้อย	คะแนนที่ให้	2 คะแนน
5.	ระดับที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด	คะแนนที่ให้	1 คะแนน

การคิดค่าคะแนนแต่ละช่วงชั้นของ Rating Scale ด้วยสูตรดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{อัตราภาคชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ดังนั้นการคิดค่าคะแนนจะเป็นดังนี้

1.	4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับที่มีการปฏิบัติมากที่สุด
2.	4.20 – 3.21	หมายถึง	ระดับที่มีการปฏิบัติมาก
3.	2.61 – 3.20	หมายถึง	ระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง
4.	1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับที่มีการปฏิบัติน้อย
5.	1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

3.2 ตอนที่ 2 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนคำศัพท์ผ่านบทอ่านของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

3.2.3 การทดสอบเครื่องมือ

3.2.4 การรวบรวมข้อมูล

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น คณะบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ ญี่ปุ่นที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 2 ภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 68 คน

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลพฤติกรรมการเรียนคำศัพท์ผ่านบทอ่านของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น ด้วยแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามเรื่องพฤติกรรมการเรียนคำเลียนเสียงธรรมชาติภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย ที่จำแนกประเภทพฤติกรรมการเรียนตามแบบของ Oxford (1990) และ Seangpakdeejit (2016) โดยข้อคำถามมีทั้งสิ้น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นจำนวน 47 ข้อ

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนเลือกใช้และข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 2 ข้อ

สำหรับคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการปฏิบัติในการเรียนรู้คำเลียนเสียงธรรมชาติภาษาญี่ปุ่น แบ่งออกตามกลวิธีการเรียนคำศัพท์ มีทั้งสิ้น 47 ข้อ แบ่งออกเป็น

คำถามส่วนนี้กำหนดให้ผู้ตอบระบุความถี่ในการปฏิบัติในการเรียนภาษาญี่ปุ่นโดยประมาณ น้ำหนักในการปฏิบัติออกเป็น 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ 9-10 ครั้งจากทั้งหมด 10 ครั้ง
มาก	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ 6-8 ครั้งจากทั้งหมด 10 ครั้ง
น้อย	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ 4-5 ครั้งจากทั้งหมด 10 ครั้ง
น้อยที่สุด	หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ 1-3 ครั้งจากทั้งหมด 10 ครั้ง

3.2.3 การทดสอบเครื่องมือ

ในการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ มีการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ ซึ่งมีกระบวนการและขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. สร้างแบบสอบถาม จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย จากนั้นนำไปตรวจทานกับคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของคำถาม และถามครอบคลุมในทุกประเด็นของวัตถุประสงค์การวิจัย

2. ทดสอบความน่าเชื่อถือโดย นำแบบสอบถามที่ได้ทดสอบกับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยพิจารณาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งแบบสอบถามมีระดับความเชื่อมั่น = 0.91 แสดงว่ามีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ทดสอบได้

3.2.4 การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น คณะบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 2 ภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 68 คน

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ทำการกำหนดรหัสประจำแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ (SPSS version 20) ในการประมวลผลข้อมูลทางสถิติดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย ด้วยการแสดงค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไป เพื่อดูการกระจายของตัวแปร และนำเสนอข้อมูลในแต่ละหมวดหมู่ของตัวแปร และแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) ในการอธิบายการประมาณค่าของข้อมูล เพื่อทราบถึงค่ากลางของข้อมูลดิบที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลไว้

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน โดยการหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อใช้ทดสอบเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ดังสมมติฐานการวิจัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3.2.6 การคิดค่าคะแนน

ในการทำการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ได้ ได้กำหนดค่าคะแนนระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 ระดับ โดยมีการใช้มาตราวัดแบบ Rating Scale ดังต่อไปนี้ (สุวิมล ติรภานนท์, 2551)

1.	ระดับที่มีการปฏิบัติมากที่สุด	คะแนนที่ให้	5 คะแนน
2.	ระดับที่มีการปฏิบัติมาก	คะแนนที่ให้	4 คะแนน
3.	ระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง	คะแนนที่ให้	3 คะแนน
4.	ระดับที่มีการปฏิบัติน้อย	คะแนนที่ให้	2 คะแนน
5.	ระดับที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด	คะแนนที่ให้	1 คะแนน

การคิดค่าคะแนนแต่ละช่วงชั้นของ Rating Scale ด้วยสูตรดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{อัตรากาชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ดังนั้นการคิดค่าคะแนนจะเป็นดังนี้

1.	4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับที่มีการปฏิบัติมากที่สุด
2.	4.20 – 3.21	หมายถึง	ระดับที่มีการปฏิบัติมาก
3.	2.61 – 3.20	หมายถึง	ระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง
4.	1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับที่มีการปฏิบัติน้อย
5.	1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

TNI

บทที่ 4

ผลการวิจัย

4.1 ตอนที่ 1

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ลงทะเบียนเรียนวิชา
ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 487 คน

ตาราง 4.1.1.1

แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมยานยนต์	50	10.3
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	65	13.3
วิศวกรรมการผลิต	18	3.7
เทคโนโลยีสารสนเทศ	50	10.3
เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ	24	4.9
เทคโนโลยีมีัลติมีเดีย	61	12.5
บริหารธุรกิจญี่ปุ่น	167	34.3
การจัดการอุตสาหกรรม	52	10.7
รวม	487	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายวิชาเอก โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุดคือวิชาเอกบริหารธุรกิจ ร้อยละ 34.3 ส่วนวิชาเอกวิศวกรรมการผลิตมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 3.7

ตาราง 4.1.2.2

แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียน

ผลการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียนดี	226	46.4
ผลการเรียนปานกลาง	231	47.4
ผลการเรียนต่ำ	30	6.2
รวม	487	100

จากตาราง 4.1.2 ซึ่งแสดงผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุดคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง ร้อยละ 47.4 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนรองลงมาคือ กลุ่มที่มีผลการเรียนดี ร้อยละ 46.4 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ คือมีเพียงร้อยละ 6.2

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลวิธีการเรียนและทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น

ตาราง 4.1.2.1

ค่าเฉลี่ยของกลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นทั้ง 6 กลวิธี

กลวิธีการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการใช้ กลวิธี
กลวิธีด้านการจำ	3.28	60.	มาก
กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	3.14	61.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการจดเขียนข้อบกพร่อง	3.15	62.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	3.40	67.	มาก
กลวิธีด้านอารมณ์	3.27	69.	มาก
กลวิธีด้านสังคม	3.32	71.	มาก
รวม	3.26	50.	มาก

จากตารางที่ 4.2.1 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นทั้ง 6 กลวิธีที่นักศึกษาเลือกใช้เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย คะแนนเต็ม 5 คะแนนมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน โดยมีระดับการใช้ในระดับมาก ซึ่งกลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างนำมาใช้มากที่สุดที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.40 รองลงมาเป็นกลวิธีด้านสังคม มีค่าเฉลี่ย 3.32 ถัดมาเป็นกลวิธีด้านการจำ มีค่าเฉลี่ย 3.28 กลวิธีด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.27 กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง มีค่าเฉลี่ย 3.15 และกลวิธีด้านความรู้ ความคิด นั้นกลุ่มตัวอย่างเลือกมาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.14

ตาราง 4.1.2.2

แสดงค่าเฉลี่ยของกลวิธีการเรียนด้านการจำ จำแนกเป็นรายชื่อ

กลวิธีด้านการจำ	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
.1นึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมที่มีอยู่กับ สิ่งที่เรียนรู้ใหม่เป็นภาษาญี่ปุ่น	3.49	.90	มาก
.2นำคำศัพท์ใหม่มาแต่งประโยคเพื่อให้จำคำศัพท์ นั้นได้	3.22	.94	มาก
.3มีการเชื่อมโยงการออกเสียงคำศัพท์ให้เข้ากับ จินตภาพหรือภาพสิ่งต่าง ๆ ที่รู้จัก ค้นเคย เพื่อช่วย จำคำศัพท์	3.75	.99	มาก
.4จำคำศัพท์ใหม่ๆโดยนึกถึงสถานการณ์ที่อาจจะใช้ คำศัพท์นั้น	3.52	.98	มาก
.5จำคำศัพท์ใหม่โดยเชื่อมโยงเสียงคำศัพท์ ภาษาญี่ปุ่นกับเสียงที่คล้ายกันในภาษาไทย	3.61	1.07	มาก
.6ใช้บัตรคำเพื่อช่วยจำคำศัพท์ใหม่	2.62	1.19	ปานกลาง
.7ใช้ทำทางประกอบเพื่อช่วยจำคำศัพท์ใหม่	2.85	1.26	ปานกลาง
.8จำคำศัพท์หรือสำนวนต่าง ๆ โดยจำตำแหน่งที่ ปรากฏ เช่น หน้าซองขนมขบเคี้ยว	3.23	1.10	มาก
รวม	3.28	60.	มาก

จากตาราง 4.2.2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีด้านการจำในระดับมาก โดยในข้อคำถามมีการเชื่อมโยงการออกเสียงคำศัพท์ให้เข้ากับจินตภาพหรือภาพสิ่งต่าง ๆ ที่รู้จัก ค้นเคย เพื่อช่วยจำคำศัพท์มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.75 ส่วนในข้อคำถาม ใช้บัตรคำเพื่อช่วยจำคำศัพท์ใหม่ กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยสุดที่ค่าเฉลี่ย 2.62

ตาราง 4.1.2.3

แสดงค่าเฉลี่ยของกลวิธีการเรียนรู้ด้านความรู้ ความคิด จำแนกเป็นรายข้อ

กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
.9 พุดหรือเขียนคำศัพท์ใหม่ซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง	3.69	1.05	มาก
.10 พยายามพูดภาษาญี่ปุ่นให้เหมือนกับเจ้าของภาษา	3.42	1.00	มาก
.11 ฝึกออกเสียงภาษาญี่ปุ่นอย่างสม่ำเสมอ	3.18	.89	ปานกลาง
.12 ใช้คำศัพท์ที่รู้จักในการแต่งประโยคต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย	3.00	.89	ปานกลาง
.13 ดูรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ละคร อนิเมชั่นเป็นภาษาญี่ปุ่น	3.41	1.22	มาก
.14 อ่านนิตยสาร วารสาร การ์ตูนที่เป็นภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเพลิดเพลิน	2.79	1.14	ปานกลาง
.15 เขียนบันทึก จดหมาย แชท หรือโพสต์ข้อความทางสื่อสาธารณะ เช่น facebook, twitter, Path เป็นภาษาญี่ปุ่น	2.66	1.09	ปานกลาง
.16 อ่านข้อความภาษาญี่ปุ่นแบบผ่านๆ ก่อนแล้วค่อยกลับมาอ่านอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่ง	3.46	1.02	ปานกลาง
.17 มีการค้นหารูปแบบประโยคภาษาญี่ปุ่นจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต เพื่อใช้แต่งประโยคภาษาญี่ปุ่น	3.25	1.13	มาก
.18 ศึกษาความหมายของคำศัพท์โดยการแบ่งคำออกเป็น ส่วนๆ ตามส่วนประกอบของคำศัพท์	3.12	1.14	ปานกลาง
.19 พยายามที่จะไม่แปลคำศัพท์แบบคำต่อคำ	3.01	.99	ปานกลาง

กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
.20ในการอ่านตำรา หนังสือ หรือข้อความต่าง ๆ ท่าน สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน หรือเรื่องที่ได้ฟัง เป็นภาษาญี่ปุ่น	2.77	1.06	ปานกลาง
รวม	3.14	61.	ปานกลาง

จากตาราง 4.2.3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีด้านความรู้ ความคิดในข้อคำถามพูดหรือเขียนคำศัพท์ใหม่ซ้ำๆหลายๆครั้งมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.69 ส่วนในข้อคำถาม ในการอ่านตำราหนังสือ หรือข้อความต่าง ๆ ท่านสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน หรือเรื่องที่ได้ฟังเป็นภาษาญี่ปุ่นกลุ่มตัวอย่างใช้น้อยสุดที่ค่าเฉลี่ย 2.77

ตาราง 4.1.2.4

แสดงค่าเฉลี่ยของกลวิธีการเรียนด้านการชดเชยข้อบกพร่อง จำแนกเป็นรายข้อ

กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
.21ทำความรู้จักคำศัพท์ใหม่ที่ไม่รู้จักโดยการเดา ความหมายของคำนั้นจากคำศัพท์อื่น ๆ อยู่รอบข้าง โดยยังไม่ใช้พจนานุกรม	3.19	1.05	ปานกลาง
.22เมื่อคิดคำศัพท์ หรือคำพูดไม่ออกจะใช้ท่าทาง อธิบายความ วาดภาพประกอบในการสื่อ ความหมาย	3.62	99.	มาก
.23สร้างคำใหม่ ๆ มาใช้เมื่อนึกคำศัพท์ไม่ออก	2.94	1.08	ปานกลาง
.24อ่านข้อความภาษาญี่ปุ่นโดยไม่ต้องใช้ พจนานุกรมหาคำศัพท์ใหม่เลย	2.33	1.01	น้อย
.25พยายามเดาคำสนทนาจะพูดอะไรต่อเป็น ภาษาญี่ปุ่น	3.10	1.02	ปานกลาง

กลวิธีด้านการจดเซย์ข้อบกพร่อง	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
.26เมื่อนึกคำศัพท์ไม่ออกจะใช้คำ กลุ่มคำ วลี ที่มี ความหมายคล้ายกันแทน	3.41	98.	มาก
รวม	3.15	62.	ปานกลาง

จากตาราง 4.1.2.4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีด้านการจดเซย์ข้อบกพร่องในข้อ
คำถามเมื่อนึกคำศัพท์ หรือคำพูดไม่ออกจะใช้ท่าทาง อธิบายความ วาดภาพประกอบในการสื่อ
ความหมายมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.62 ส่วนในข้อคำถาม อ่านข้อความภาษาญี่ปุ่นโดยไม่ต้องใช้
พจนานุกรมหาคำศัพท์ใหม่เลย กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยสุดที่ค่าเฉลี่ย 2.33

ตาราง 4.1.2.5

แสดงค่าเฉลี่ยของกลวิธีการเรียนด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ จำแนกเป็นรายชื่อ

กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
.27พยายามหาวิธีการให้ได้มากที่สุดเพื่อที่จะ ใช้ภาษาญี่ปุ่น	3.27	97.	มาก
.28สังเกตการใช้ภาษาญี่ปุ่นของตัวเอง แล้ว พยายามปรับปรุงให้ใช้ภาษาญี่ปุ่นให้ดีขึ้น	3.45	93.	มาก
.29เวลาที่มีใครพูดภาษาญี่ปุ่นจะพยายาม ตั้งใจฟัง	3.94	89.	มาก
.30พยายามหาวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นให้ดี ขึ้นกว่าเดิม	3.87	90.	มาก
.31จัดเวลาเรียน ทบทวนบทเรียนแล้วปฏิบัติ ตามตารางที่ตั้งไว้	2.99	98.	ปานกลาง

กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
.32พยายามหาคนที่พูดภาษาญี่ปุ่นด้วย เสมอ	3.02	1.08	ปานกลาง
.33พยายามหาโอกาสอ่านภาษาญี่ปุ่นให้ได้ มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	3.24	1.04	มาก
.34กำหนดเป้าหมายของตนเองอย่างชัดเจน ที่จะพัฒนาภาษาญี่ปุ่น	3.50	99.	มาก
รวม	3.40	67.	มาก

จากตาราง 4.1.2.5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีด้านการจดเขียนข้อบกพร่องในข้อ
คำถามเวลาที่มีใครพูดภาษาญี่ปุ่นจะพยายามตั้งใจฟังมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.94 ส่วนในข้อคำถาม จัด
เวลาเรียน ทบทวนบทเรียนแล้วปฏิบัติตามตารางที่ตั้งไว้ กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยสุดที่ค่าเฉลี่ย 2.99

ตาราง 4.1.2.6

แสดงค่าเฉลี่ยของกลวิธีการเรียนด้านอารมณ์ จำแนกเป็นรายข้อ

กลวิธีด้านอารมณ์	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
.35กล้าใช้ภาษาญี่ปุ่นแม้ว่าจะมีข้อผิดพลาด จากคำศัพท์ สำนวน หรือโครงสร้างไวยากรณ์	3.36	1.07	มาก
.36ให้กำลังใจตัวเองให้กล้าใช้ภาษาญี่ปุ่น	3.51	1.00	มาก
.37ให้รางวัลกับตัวเองเมื่อใช้ภาษาญี่ปุ่นได้ดี	2.93	1.18	ปานกลาง
.38สังเกตตัวเองเวลาใช้ภาษาญี่ปุ่นว่า ประหม่า เครียด หรือตื่นเต้นขณะใช้ ภาษาญี่ปุ่น	3.61	1.07	มาก

กลวิธีด้านอารมณ์	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
.39แลกเปลี่ยนความรู้สึกกับเพื่อน อาจารย์ เช่นเล่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นในชั่วโมงเรียน หรือเมื่อ พบชาวญี่ปุ่น	2.96	1.04	ปานกลาง
รวม	3.27	69.	มาก

จากตาราง 4.1.2.6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีด้านอารมณ์ในข้อคำถามสังเกตตัวเอง เวลาใช้ภาษาญี่ปุ่นว่าประหม่า เครียด หรือตื่นเต้นขณะใช้ภาษาญี่ปุ่น ที่ค่าเฉลี่ย 3.61 ส่วนในข้อคำถาม แลกเปลี่ยนความรู้สึกกับเพื่อน อาจารย์ เช่นเล่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นในชั่วโมงเรียน หรือเมื่อพบชาวญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยสุดที่ค่าเฉลี่ย 2.96

ตาราง 4.1.2.7

แสดงค่าเฉลี่ยของกลวิธีการเรียนด้านสังคม จำแนกเป็นรายชื่อ

กลวิธีด้านสังคม	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
.40เมื่อไม่เข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่ได้ยินจะขอให้ พูดช้า ๆ หรือขอให้พูดอีกครั้ง	3.79	96.	มาก
.41ขอให้ชาวญี่ปุ่นช่วยแก้ไขภาษาญี่ปุ่นเมื่อ ตนเองพูดผิด	3.26	1.07	มาก
.42ฝึกสนทนาภาษาญี่ปุ่นกับเพื่อนนักศึกษา ด้วยกัน	2.96	1.04	ปานกลาง
.43ขอความช่วยเหลือจากเจ้าของภาษาเมื่อมี ปัญหาเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น	3.17	1.12	ปานกลาง
.44พยายามเรียนรู้วัฒนธรรมญี่ปุ่นควบคู่ไป ด้วย	3.46	1.06	มาก

กลวิธีด้านสังคม	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
รวม	3.32	71.	มาก

จากตาราง 4.1.2.6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีด้านสังคมในข้อคำถามเมื่อไม่เข้าใจ ภาษาญี่ปุ่นที่ได้ยินจะขอให้พูดซ้ำ ๆ หรือขอให้พูดอีกครั้ง ที่ค่าเฉลี่ย 3.79 ส่วนในข้อคำถาม ผิดสนทนา ภาษาญี่ปุ่นกับเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยสุดที่ค่าเฉลี่ย 2.96

ตาราง 4.1.2.8

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
1. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรารู้กันทั่วโลก	3.60	78.	มาก
2. การเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นในโลก ปัจจุบัน	3.81	70.	มาก
3. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถ สื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้	4.34	68.	มากที่สุด
4. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจ เนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น	3.33	1.00	มาก
5. ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อได้พูดภาษาญี่ปุ่นกับชาว ญี่ปุ่น	4.24	74.	มากที่สุด

ตาราง 4.1.2.8 (ต่อ)

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
6. ฉันชอบสนทนากับชาวญี่ปุ่น	3.82	84.	มาก
7. ฉันสามารถอ่านคำศัพท์ข้อความ ภาษาญี่ปุ่นจากหนังสือภาษาญี่ปุ่นที่เรียนได้	3.92	83.	มาก
8. ฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยความสบายใจ	3.77	97.	มาก
9. วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรม หลากหลาย	3.85	78.	มาก
10. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันได้มีโอกาส ฝึกพูดภาษาญี่ปุ่น	4.25	71.	มากที่สุด
11. ฉันต้องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจาก ในชั้นเรียน	4.17	79.	มาก
12. ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆ นอกจากตำราเรียน	3.51	98.	มาก
13. ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว	4.31	77.	มากที่สุด
14. ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้ คำแนะนำเสมอ	4.45	70.	มากที่สุด
15. ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	4.32	72.	มากที่สุด
16. ครูให้โอกาสดูกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมา รายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ	4.40	71.	มากที่สุด
รวม	4.00	44.	มาก

จากตาราง 4.1.2.6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในภาพรวมระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าในข้อคำถาม “ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำเสมอ” กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.45 ส่วนในข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างมี

ทัศนคติน้อยกว่าข้อคำถามอื่นๆคือ “การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น”ที่ค่าเฉลี่ย 3.33

4.1.3 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นและทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน

ตาราง 4. 1.3.1

ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบผลการเรียนกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง

กลวิธีการเรียน	ผลการเรียนดี		ผลการเรียนปานกลาง		ผลการเรียนต่ำ		ค่า f
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
ด้านการจำ	3.39	58.	3.20	59.	3.13	67.	00.
ด้านความรู้ ความคิด	3.33	62.	2.98	54.	2.97	67.	00.
ด้านการชดเชยข้อบกพร่อง	3.20	63.	3.13	61.	2.97	67.	10.
ด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	3.60	65.	3.25	63.	3.12	73.	00.
ด้านอารมณ์	3.39	67.	3.17	68.	3.11	76.	00.
ด้านสังคม	3.50	64.	3.17	78.	3.18	76.	00.

จากตาราง 4.1.3.1 ผลการทดสอบเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลวิธีการจำมีระดับนัยสำคัญที่ .00 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าผลการเรียนต่างกันส่งผลต่อกลวิธีการจำแตกต่างกัน
 กลวิธีด้านความรู้ ความคิดมีระดับนัยสำคัญที่ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าผลการเรียนต่างกันส่งผลต่อกลวิธีด้านความรู้ ความคิด แตกต่างกัน
 กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องมีระดับนัยสำคัญที่ .10 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าผลการเรียนต่างกันส่งผลต่อกลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องไม่แตกต่างกัน

กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้มีระดับนัยสำคัญที่ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่.05 จึงยอมรับ

สมมติฐานที่ว่าผลการเรียนต่างกันส่งผลต่อกลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้แตกต่างกัน

กลวิธีด้านอารมณ์มีระดับนัยสำคัญที่ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าผล

การเรียนต่างกันส่งผลต่อกลวิธีด้านอารมณ์แตกต่างกัน

กลวิธีด้านสังคมมีระดับนัยสำคัญที่ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าผล

การเรียนต่างกันส่งผลต่อกลวิธีด้านสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 4. 1.3.2

ตารางเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับกลวิธีด้านการจำเป็นรายข้อ

กลวิธีด้านการจำ	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่า f
.1นึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เดิมที่มีอยู่กับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เป็น ภาษาญี่ปุ่น	ดี	3.76	ปานกลาง	3.26	00.
			ต่ำ	3.27	00.
	ปานกลาง	3.26	ต่ำ	3.27	94.
.2นำคำศัพท์ใหม่มาแต่งประโยค เพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้	ดี	3.43	ปานกลาง	3.06	00.
			ต่ำ	2.87	00.
.3มีการเชื่อมโยงการออกเสียง คำศัพท์ให้เข้ากับจินตภาพหรือภาพ สิ่งต่าง ๆ ที่รู้จัก ค้นเคย เพื่อช่วยจำ คำศัพท์	ดี	3.94	ปานกลาง	3.61	00.
			ต่ำ	3.47	01.
.4จำคำศัพท์ใหม่ๆโดยนึกถึง สถานการณ์ที่อาจจะใช้คำศัพท์นั้น	ดี	3.65	ปานกลาง	3.43	01.
			ต่ำ	3.27	04.
.5จำคำศัพท์ใหม่โดยเชื่อมโยงเสียง คำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นกับเสียงที่คล้ายกัน ในภาษาไทย	ดี	3.72	ต่ำ	3.30	04.
.7ใช้ท่าทางประกอบเพื่อช่วยจำ คำศัพท์ใหม่	ดี	2.69	ปานกลาง	2.97	01.

จากตาราง 4. 1.3.2 พบว่ากลวิธีด้านการจำข้อที่ 1 “นึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมที่มีอยู่กับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เป็นภาษาญี่ปุ่น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .00 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลางมีการใช้กลวิธีด้านการจำไม่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำที่นัยสำคัญ .27

กลวิธีด้านการจำข้อที่ 2 “นำคำศัพท์ใหม่มาแต่งประโยคเพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .00 ตามลำดับ

กลวิธีด้านการจำข้อที่ 3 “มีการเชื่อมโยงการออกเสียงคำศัพท์ให้เข้ากับจินตภาพหรือภาพสิ่งต่าง ๆ ที่รู้จัก ค้นเคย เพื่อช่วยจำคำศัพท์” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .01 ตามลำดับ

กลวิธีด้านการจำข้อที่ 4 “จำคำศัพท์ใหม่ๆโดยนึกถึงสถานการณ์ที่อาจจะใช้คำศัพท์นั้น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 และ .04 ตามลำดับ

กลวิธีด้านการจำข้อที่ 5 “จำคำศัพท์ใหม่โดยเชื่อมโยงเสียงคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นกับเสียงที่คล้ายกันในภาษาไทย” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .04

กลวิธีด้านการจำข้อที่ 7 “ใช้ทำทางประกอบเพื่อช่วยจำคำศัพท์ใหม่” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .01

ตาราง 4. 1.3.3

ตารางเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับกลวิธีด้านความรู้ ความคิดเป็นรายข้อ

กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย (ระดับปฏิบัติ)	ค่า f
.9พูดหรือเขียนคำศัพท์ใหม่ซ้ำๆ หลายๆครั้ง	ดี	3.85	ปาน กลาง	3.56	00.
			ต่ำ	3.43	03.
.10พยายามพูดภาษาญี่ปุ่นให้ เหมือนกับเจ้าของภาษา	ดี	3.71	ปาน กลาง	3.16	00.
			ต่ำ	3.23	01.
.11ฝึกออกเสียงภาษาญี่ปุ่นอย่าง สม่ำเสมอ	ดี	3.42	ปาน กลาง	2.98	00.
			ต่ำ	2.83	00.
.12ใช้คำศัพท์ที่รู้จักในการแต่ง ประโยคต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย	ดี	3.24	ปาน กลาง	2.80	00.
			ต่ำ	2.80	00.
.13ดูรายการโทรทัศน์ ภาพยนต์ ละคร อนิเมชันเป็นภาษาญี่ปุ่น	ดี	3.61	ปาน กลาง	3.26	00.
.16อ่านข้อความภาษาญี่ปุ่นแบบ ผ่านๆก่อนแล้วค่อยกลับมาอ่านอย่าง ละเอียดอีกครั้งหนึ่ง	ดี	3.58	ปาน กลาง	3.38	03.
			ต่ำ	3.17	03.
.17มีการค้นหารูปแบบประโยค ภาษาญี่ปุ่นจากสื่อต่าง ๆ เช่นหนังสือ อินเทอร์เน็ต เพื่อใช้แต่งประโยค ภาษาญี่ปุ่น	ดี	3.45	ปาน กลาง	3.06	00.
.18ศึกษาความหมายของคำศัพท์โดย การแบ่งคำออกเป็นส่วนๆตาม ส่วนประกอบของคำศัพท์	ดี	3.35	ปาน กลาง	2.91	00.
.19พยายามที่จะไม่แปลคำศัพท์แบบ คำต่อคำ	ดี	3.21	ปาน กลาง	2.87	00.

กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย (ระดับปฏิบัติ)	ค่า f
.9พูดหรือเขียนคำศัพท์ใหม่ซ้ำๆ หลายๆครั้ง	ดี	3.85	ปาน กลาง	3.56	00.
			ต่ำ	3.43	03.
.10พยายามพูดภาษาญี่ปุ่นให้ เหมือนกับเจ้าของภาษา	ดี	3.71	ปาน กลาง	3.16	00.
			ต่ำ	3.23	01.
.11ฝึกออกเสียงภาษาญี่ปุ่นอย่าง สม่ำเสมอ	ดี	3.42	ปาน กลาง	2.98	00.
			ต่ำ	2.83	00.
.12ใช้คำศัพท์ที่รู้จักในการแต่ง ประโยคต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย	ดี	3.24	ปาน กลาง	2.80	00.
			ต่ำ	2.80	00.
.13ดูรายการโทรทัศน์ ภาพยนต์ ละคร อนิเมชันเป็นภาษาญี่ปุ่น	ดี	3.61	ปาน กลาง	3.26	00.
			ต่ำ	2.60	01.
.20ในการอ่านตำรา หนังสือ หรือ ข้อความต่าง ๆ ทำนสรุปใจความ สำคัญของเรื่องที่อ่าน หรือเรื่องที่ได้อ่าน ฟังเป็นภาษาญี่ปุ่น	ดี	2.95	ปาน กลาง	2.61	00.

จากตาราง 4. 1.3.3 พบว่ากลวิธีด้านความรู้ ความคิดข้อที่ 9 “พูดหรือเขียนคำศัพท์ใหม่ซ้ำๆ หลายๆครั้ง” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .03 ตามลำดับ

กลวิธีด้านความรู้ ความคิดข้อที่ 10 “พยายามพูดภาษาญี่ปุ่นให้เหมือนกับเจ้าของภาษา” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .01 ตามลำดับ

กลวิธีด้านความรู้ ความคิดข้อที่ 11 “ฝึกออกเสียงภาษาญี่ปุ่นอย่างสม่ำเสมอ” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่ผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .00 ตามลำดับ

กลวิธีด้านความรู้ ความคิดข้อที่ 12 “ใช้คำศัพท์ที่รู้จักในการแต่งประโยคต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่ผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .00 ตามลำดับ

กลวิธีด้านความรู้ ความคิดข้อที่ 13 “ดูรายการโทรทัศน์ ภาพยนต์ ละคร อนิเมชันเป็นภาษาญี่ปุ่น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่ผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .00 ตามลำดับ

กลวิธีด้านความรู้ ความคิดข้อที่ 16 “อ่านข้อความภาษาญี่ปุ่นแบบผ่านๆ ก่อนแล้วค่อยกลับมาอ่านอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่ง” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่ผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .03 และ .03 ตามลำดับ

กลวิธีด้านความรู้ ความคิดข้อที่ 17 “มีการค้นหารูปแบบประโยคภาษาญี่ปุ่นจากสื่อต่าง ๆ เช่นหนังสือ อินเทอร์เน็ต เพื่อใช้แต่งประโยคภาษาญี่ปุ่น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ .00

กลวิธีด้านความรู้ ความคิดข้อที่ 18 “ศึกษาความหมายของคำศัพท์โดยการแบ่งคำออกเป็นส่วนๆ ตามส่วนประกอบของคำศัพท์” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ .00

กลวิธีด้านความรู้ ความคิดข้อที่ 19 “พยายามที่จะไม่แปลคำศัพท์แบบคำต่อคำ” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่ผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .01 ตามลำดับ

กลวิธีด้านความรู้ ความคิดข้อที่ 20 “ในการอ่านตำรา หนังสือ หรือข้อความต่าง ๆ ท่านสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน หรือเรื่องที่ได้ฟังเป็นภาษาญี่ปุ่น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ .00

ตาราง 4. 1.3.4

ตารางเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับกลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้เป็นรายข้อ

กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่า f
.28พยายามหาวิธีการให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะใช้ภาษาญี่ปุ่น	ดี	3.45	ปานกลาง	3.16	00.
			ต่ำ	2.70	00.
	ปานกลาง	3.16	ต่ำ	2.70	01.
.29สังเกตการใช้ภาษาญี่ปุ่นของตัวเอง แล้วพยายามปรับปรุงให้ใช้ภาษาญี่ปุ่น ให้ดีขึ้น	ดี	3.73	ปานกลาง	3.23	00.
			ต่ำ	3.03	00.
.30เวลาที่ใครพูดภาษาญี่ปุ่นจะ พยายามตั้งใจฟัง	ดี	4.14	ปานกลาง	3.77	00.
			ต่ำ	3.73	01.
.31พยายามหาวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่น ให้ดีขึ้นกว่าเดิม	ดี	4.06	ปานกลาง	3.70	00.
			ต่ำ	3.70	03.
.33พยายามหาคนที่พูดภาษาญี่ปุ่น ด้วยเสมอ	ดี	3.22	ปานกลาง	2.85	00.
.34พยายามหาโอกาสอ่านภาษาญี่ปุ่น ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	ดี	3.48	ปานกลาง	3.06	00.
			ต่ำ	2.87	00.
.35กำหนดเป้าหมายของตนเองอย่าง ชัดเจนที่จะพัฒนาภาษาญี่ปุ่น	ดี	3.70	ปานกลาง	3.32	00.
			ต่ำ	3.30	03.

จากตาราง 4. 1.3.4 พบว่ากลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ข้อที่ 28 “พยายามหาวิธีการให้ได้มากที่สุดเพื่อที่จะใช้ภาษาญี่ปุ่น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่ผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .00 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลางมีการใช้กลวิธีด้านการจำแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำที่นัยสำคัญ .01

กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ข้อที่ 29 “สังเกตการใช้ภาษาญี่ปุ่นของตัวเอง แล้วพยายามปรับปรุงให้ใช้ภาษาญี่ปุ่นให้ดีขึ้น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .00 ตามลำดับ

กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ข้อที่ 30 “เวลาที่มีใครพูดภาษาญี่ปุ่นจะพยายามตั้งใจฟัง” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .01 ตามลำดับ

กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ข้อที่ 31 “พยายามหาวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นให้ดีขึ้นกว่าเดิม” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .03 ตามลำดับ

กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ข้อที่ 33 “พยายามหาคนที่พูดภาษาญี่ปุ่นด้วยเสมอ” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ .00

กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ข้อที่ 34 “พยายามหาโอกาสอ่านภาษาญี่ปุ่นให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .00 ตามลำดับ

กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ข้อที่ 35 “กำหนดเป้าหมายของตนเองอย่างชัดเจนที่จะพัฒนาภาษาญี่ปุ่น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .03 ตามลำดับ

ตาราง 4. 1.3.5

ตารางเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับกลวิธีด้านอารมณ์เป็นรายข้อ

กลวิธีด้านอารมณ์	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่า f
.36 ถ้าใช้ภาษาญี่ปุ่นแม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดจากคำศัพท์ สำนวน หรือโครงสร้างไวยากรณ์	ดี	3.74	ต่ำ	2.87	00.
	ปานกลาง	3.31	ต่ำ	2.87	03.
.37 ให้กำลังใจตัวเองให้กล้าใช้ภาษาญี่ปุ่น	ดี	3.68	ปานกลาง	3.39	00.
			ต่ำ	3.13	00.

กลวิธีด้านอารมณ์	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่า f
.40แลกเปลี่ยนความรู้สึกกับเพื่อน อาจารย์ เช่นเล่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นใน ชั่วโมงเรียน หรือเมื่อพบชาวญี่ปุ่น	ดี	3.13	ปานกลาง	2.81	00.

จากตาราง 4. 1.3.5 พบว่ากลวิธีด้านอารมณ์ข้อที่ 36 “กล้าใช้ภาษาญี่ปุ่นแม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดจากคำศัพท์ สำนวน หรือโครงสร้างไวยากรณ์” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลางมีการใช้กลวิธีด้านการจำแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำที่นัยสำคัญ .03

กลวิธีด้านอารมณ์ข้อที่ 37 “ให้กำลังใจตัวเองให้กล้าใช้ภาษาญี่ปุ่น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .00 ตามลำดับ

กลวิธีด้านอารมณ์ข้อที่ 40 “แลกเปลี่ยนความรู้สึกกับเพื่อน อาจารย์ เช่นเล่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นในชั่วโมงเรียน หรือเมื่อพบชาวญี่ปุ่น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ .00

ตาราง 4. 1.3.6

ตารางเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับกลวิธีด้านสังคมเป็นรายข้อ

กลวิธีด้านสังคม	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่า f
.41เมื่อไม่เข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่ได้ยินจะ ขอให้พูดช้า ๆ หรือขอให้พูดอีกครั้ง	ดี	3.98	ปานกลาง	3.63	00.
.42ขอให้ชาวญี่ปุ่นช่วยแก้ไข ภาษาญี่ปุ่นเมื่อตนเองพูดผิด	ดี	3.47	ปานกลาง	3.10	00.
			ต่ำ	2.83	00.
.44ขอความช่วยเหลือจากเจ้าของ ภาษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น	ดี	2.99	ปานกลาง	2.92	00.
			ต่ำ	3.07	01.

กลวิธีด้านสังคม	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่ม ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่า f
.45พยายามเรียนรู้วัฒนธรรมญี่ปุ่น ควบคู่ไปด้วย	ดี	3.63	ปานกลาง	3.28	00.

จากตาราง 4. 1.3.6 พบว่ากลวิธีด้านสังคมข้อที่ 41 “เมื่อไม่เข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่ได้ยินจะขอให้พูดซ้ำ ๆ หรือขอให้พูดอีกครั้ง” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ .00

กลวิธีด้านสังคมข้อที่ 42 “ขอให้ชาวญี่ปุ่นช่วยแก้ไขภาษาญี่ปุ่นเมื่อตนเองพูดผิด” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .00 ตามลำดับ

กลวิธีด้านสังคมข้อที่ 44 “ขอความช่วยเหลือจากเจ้าของภาษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ .00 และ .01 ตามลำดับ

กลวิธีด้านสังคมข้อที่ 45 “พยายามเรียนรู้วัฒนธรรมญี่ปุ่นควบคู่ไปด้วย” กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ .00

ตาราง 4. 1.3.7

ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบผลการเรียนกับทัศนคติที่มีต่อภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	ผลการเรียนดี		ผลการเรียนปานกลาง		ผลการเรียนต่ำ		ค่า f
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	4.14	41.	3.90	43.	3.75	48.	00.

จากตาราง 4.3.6 ผลการทดสอบเปรียบเทียบผลการเรียนกับทัศนคติที่มีต่อภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นที่นัยสำคัญ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าผลการเรียนแตกต่างกันส่งผลต่อทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตาราง 4. 1.3.7

ตารางเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นเป็นรายข้อ

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่า f
.3การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้	ดี	4.46	ปานกลาง	4.28	00.
			ต่ำ	3.97	00.
			ต่ำ		

ตาราง 4. 1.3.7 (ต่อ)

ตารางเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นเป็นรายข้อ

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่า f
.5ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อได้พูดภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่น	ดี	4.36	ปานกลาง	4.15	00.
			ต่ำ	4.03	02.
.6ฉันชอบสนทนากับชาวญี่ปุ่น	ดี	4.06	ปานกลาง	3.63	00.
			ต่ำ	3.50	00.
.7ฉันสามารถอ่านคำศัพท์ข้อความภาษาญี่ปุ่นจากหนังสือภาษาญี่ปุ่นที่เรียนได้	ดี	4.12	ปานกลาง	3.80	00.
			ต่ำ	3.33	00.
	ปานกลาง	3.80	ต่ำ	3.33	00.
.8ฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยความสบายใจ	ดี	4.12	ปานกลาง	3.50	00.
			ต่ำ	3.27	00.
.9วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรมหลากหลาย	ดี	3.99	ปานกลาง	3.74	00.
			ต่ำ	3.70	05.

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่า f
.10การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันได้มีโอกาสฝึกพูดภาษาญี่ปุ่น	ดี	4.41	ปานกลาง	4.13	00.
			ต่ำ	3.93	00.
.11ฉันต้องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจากในชั้นเรียน	ดี	4.30	ปานกลาง	4.10	00.
			ต่ำ	3.83	00.
.12ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน	ดี	3.71	ปานกลาง	3.36	00.
			ต่ำ	3.13	00.
.13ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว	ดี	4.40	ปานกลาง	4.26	04.
.15ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	ดี	4.43	ปานกลาง	4.24	00.
			ต่ำ	4.10	01.
.16ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ	ดี	4.52	ปานกลาง	4.28	00.

4. 1.4 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีวิชาเอกแตกต่างกัน

ตาราง 4. 1.4.1

ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบวิชาเอกกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง

กลวิธีการเรียน	ค่า f
ด้านการจำ	58.
ด้านความรู้ ความคิด	30.
ด้านการจดเซย์ข้อบกพร่อง	93.
ด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	09.
ด้านอารมณ์	47.
ด้านสังคม	56.

จากตาราง 4.4.1 ผลการทดสอบเปรียบเทียบวิชาเอกกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทุกกลวิธีมีระดับนัยสำคัญที่มากกว่าระดับนัยสำคัญที่.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า วิชาเอกต่างกันส่งผลต่อกลวิธีการจำไม่แตกต่างกัน

4. 1.5 ระดับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นจำแนกตามรายวิชาเอก

ตาราง 4. 1.5.1

ค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกวิศวกรรมยานยนต์

กลวิธีการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการใช้ กลวิธี
กลวิธีด้านการจำ	3.33	53.	มาก
กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	3.15	60.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการจดจำข้อบกพร่อง	3.16	55.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	3.36	58.	มาก
กลวิธีด้านอารมณ์	3.34	62.	มาก
กลวิธีด้านสังคม	3.34	58.	มาก
รวม	3.28	47.	มาก

จากตาราง 4. 1.5.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ วิชาเอกวิศวกรรมยานยนต์มีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.28 โดยเรียงลำดับการใช้กลวิธีจากมากไปน้อย ดังนี้ กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ ที่ค่าเฉลี่ย 3.36 กลวิธีด้านอารมณ์ และกลวิธีด้านสังคม ที่ค่าเฉลี่ย 3.34 กลวิธีด้านการจำ ที่ค่าเฉลี่ย 3.33 กลวิธีด้านความรู้ ความคิด ที่ค่าเฉลี่ย 3.16 และกลวิธีด้านการจดจำข้อบกพร่อง ที่ค่าเฉลี่ย 3.15

ตาราง 4. 1.5.2

ค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

กลวิธีการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการใช้ กลวิธี
กลวิธีด้านการจำ	3.32	57.	มาก
กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	3.19	58.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการจดเขียนข้อบกพร่อง	3.07	59.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	3.43	68.	มาก
กลวิธีด้านอารมณ์	3.22	57.	มาก
กลวิธีด้านสังคม	3.26	65.	มาก
รวม	3.25	45.	มาก

จากตาราง 4. 1.5.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ วิชาเอกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์มีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.25 โดยเรียงลำดับการใช้กลวิธีจากมากไปน้อย ดังนี้ กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ ที่ค่าเฉลี่ย 3.43 กลวิธีด้านการจำ ที่ค่าเฉลี่ย 3.32 กลวิธีด้านสังคม ที่ค่าเฉลี่ย 3.26 กลวิธีด้านอารมณ์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.22 กลวิธีด้านความรู้ ความคิด ที่ค่าเฉลี่ย 3.19 และกลวิธีด้านการจดเขียนข้อบกพร่อง ที่ค่าเฉลี่ย 3.07

ตาราง 4. 1.5.3

ค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกวิศวกรรมการผลิต

กลวิธีการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการใช้ กลวิธี
กลวิธีด้านการจำ	3.43	49.	มาก
กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	3.04	47.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการจดเขียนข้อบกพร่อง	3.06	55.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	3.53	63.	มาก
กลวิธีด้านอารมณ์	3.53	59.	มาก
กลวิธีด้านสังคม	3.41	50.	มาก
รวม	3.33	38.	มาก

จากตาราง 4. 1.5.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ วิชาเอกวิศวกรรม การผลิตมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.33 โดยเรียงลำดับการใช้กลวิธีจาก มากไปน้อย ดังนี้ การใช้กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ และกลวิธีด้านอารมณ์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.53 กลวิธี ด้านการจำ ที่ค่าเฉลี่ย 3.43 กลวิธีด้านสังคม ที่ค่าเฉลี่ย 3.41 กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง ที่ค่าเฉลี่ย 3.06 และกลวิธีด้านความรู้ ความคิด ที่ค่าเฉลี่ย 3.04

ตาราง 4. 1.5.4

ค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลวิธีการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการใช้กลวิธี
กลวิธีด้านการจำ	3.37	56.	มาก
กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	3.31	57.	มาก
กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง	3.20	51.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	3.53	64.	มาก
กลวิธีด้านอารมณ์	3.35	59.	มาก
กลวิธีด้านสังคม	3.51	64.	มาก
รวม	3.38	45.	มาก

จากตาราง 4. 1.5.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชาเอก เทคโนโลยีสารสนเทศมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.38 โดยเรียงลำดับ การใช้กลวิธีจากมากไปน้อยดังนี้ กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ ที่ค่าเฉลี่ย 3.53 กลวิธีด้านสังคม ที่ ค่าเฉลี่ย 3.51 กลวิธีด้านการจำ ที่ค่าเฉลี่ย 3.37 กลวิธีด้านอารมณ์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.35 กลวิธีด้านความรู้ ความคิด ที่ค่าเฉลี่ย 3.31 และกลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง มีการใช้น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.20

ตาราง 4. 1.5.5

ค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ

กลวิธีการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการใช้ กลวิธี
กลวิธีด้านการจำ	3.25	52.	มาก
กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	3.13	64.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการจดจำข้อบกพร่อง	3.20	70.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	3.10	76.	ปานกลาง
กลวิธีด้านอารมณ์	3.14	87.	ปานกลาง
กลวิธีด้านสังคม	3.16	93.	ปานกลาง
รวม	3.16	61.	ปานกลาง

จากตาราง 4. 1.5.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชาเอกเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 3.16 โดยเรียงลำดับการใช้กลวิธีจากมากไปน้อยดังนี้ กลวิธีด้านการจำ ที่ค่าเฉลี่ย 3.25 กลวิธีด้านการจดจำข้อบกพร่อง ที่ค่าเฉลี่ย 3.20 กลวิธีด้านสังคม ที่ค่าเฉลี่ย 3.16 กลวิธีด้านอารมณ์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.14 กลวิธีด้านความรู้ ความคิด ที่ค่าเฉลี่ย 3.13 และกลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ มีการใช้น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.10

ตาราง 4. 1.5.6

ค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกเทคโนโลยีมัลติมีเดีย

กลวิธีการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการใช้ กลวิธี
กลวิธีด้านการจำ	3.31	66.	มาก
กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	3.16	70.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการจดจำข้อบกพร่อง	3.16	72.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	3.29	76.	มาก
กลวิธีด้านอารมณ์	3.16	75.	ปานกลาง
กลวิธีด้านสังคม	3.29	74.	มาก
รวม	3.23	59.	มาก

จากตาราง 4. 1.5.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชาเอก
มัลติมีเดียเทคโนโลยีมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.23 โดยเรียงลำดับการ
ใช้กลวิธีจากมากไปน้อยดังนี้ กลวิธีด้านการจำ ที่ค่าเฉลี่ย 3.31 กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ และ
กลวิธีด้านสังคม ที่ค่าเฉลี่ย 3.29 กลวิธีด้านความรู้ ความคิด กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง และ
กลวิธีด้านอารมณ์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.16

ตาราง 4. 1.5.7

ค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกบริหารธุรกิจญี่ปุ่น

กลวิธีการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการใช้ กลวิธี
กลวิธีด้านการจำ	3.20	63.	ปานกลาง
กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	3.13	59.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง	3.18	65.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	3.47	66.	มาก
กลวิธีด้านอารมณ์	3.26	71.	มาก
กลวิธีด้านสังคม	3.33	72.	มาก
รวม	3.26	49.	มาก

จากตาราง 4. 1.5.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิชาเอกบริหารธุรกิจ
ญี่ปุ่นมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.26 โดยเรียงลำดับการใช้กลวิธีจาก
มากไปน้อย ดังนี้ กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้ ที่ค่าเฉลี่ย 3.47 กลวิธีด้านสังคม ที่ค่าเฉลี่ย 3.33 กลวิธี
ด้านอารมณ์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.26 กลวิธีด้านการจำ ที่ค่าเฉลี่ย 3.20 กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง ที่
ค่าเฉลี่ย 3.18 และกลวิธีด้านความรู้ ความคิด มีการใช้น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.13

ตาราง 4. 1.5.8

ค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกการจัดการอุตสาหกรรม

กลวิธีการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการใช้ กลวิธี
กลวิธีด้านการจำ	3.30	62.	มาก
กลวิธีด้านความรู้ ความคิด	2.98	67.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการจดจำ ข้อบกพร่อง	3.14	64.	ปานกลาง
กลวิธีด้านการเข้าใจ การเรียนรู้	3.31	66.	มาก
กลวิธีด้านอารมณ์	3.31	79.	มาก
กลวิธีด้านสังคม	3.26	83.	มาก
รวม	3.22	57.	มาก

จากตาราง 4. 1.5.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิชาเอกการจัดการอุตสาหกรรม มีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.22 เรียงลำดับการใช้กลวิธีจากมากไปน้อย ดังนี้ กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ และกลวิธีด้านอารมณ์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.31 กลวิธีด้านการจำ ที่ค่าเฉลี่ย 3.30 กลวิธีด้านสังคม ที่ค่าเฉลี่ย 3.26 กลวิธีด้านการจดจำ ข้อบกพร่อง ที่ค่าเฉลี่ย 3.14 กลวิธีด้านความรู้ ความคิด 3.14

4. 1.6 ระดับทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นจำแนกตามรายวิชาเอก

ตาราง 4. 1.6.1

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกวิศวกรรมยานยนต์

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
1. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรียนรู้กันทั่วโลก	3.62	.60	มาก
2. การเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นในโลกปัจจุบัน	3.80	.67	มาก
3. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้	4.16	.54	มาก
4. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น	3.34	.91	มาก
5. ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อได้พูดภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่น	3.96	.66	มาก

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
6. ฉันชอบสนทนากับชาวญี่ปุ่น	3.70	.64	มาก
7. ฉันสามารถอ่านคำศัพท์ข้อความภาษาญี่ปุ่นจากหนังสือภาษาญี่ปุ่นที่เรียนได้	3.86	.80	มาก
8. ฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยความสบายใจ	3.82	.89	มาก
9. วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรมหลากหลาย	3.84	.73	มาก
10. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันได้มีโอกาสฝึกพูดภาษาญี่ปุ่น	4.16	.61	มาก
11. ฉันต้องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจากในชั้นเรียน	4.20	.63	มาก
12. ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน	3.52	.81	มาก
13. ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว	4.28	.64	มากที่สุด
14. ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำเสมอ	4.34	.74	มากที่สุด
15. ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	4.18	.80	มาก
16. ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ	4.22	.67	มากที่สุด
รวม	3.93	41.	มาก

จากตาราง 4. 1.6.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิชาเอกวิศวกรรมยานยนต์มีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.93 โดยในข้อคำถามที่ “ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและคำแนะนำเสมอ” มีทัศนคติมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.34 ส่วนในข้อคำถาม “การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น” กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.33

ตาราง 4. 1.6.2

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
1. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรียนรู้กันทั่วโลก	3.46	.73	มาก
2. การเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นในโลกปัจจุบัน	3.58	.68	มาก
3. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้	4.42	.61	มากที่สุด
4. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น	3.46	1.06	มาก
5. ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อได้พูดภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่น	4.22	.76	มากที่สุด
6. ฉันชอบสนทนากับชาวญี่ปุ่น	3.62	.89	มาก
7. ฉันสามารถอ่านคำศัพท์ข้อความภาษาญี่ปุ่นจากหนังสือภาษาญี่ปุ่นที่เรียนได้	3.91	.93	มาก
8. ฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยความสบายใจ	4.09	.78	มาก
9. วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรมหลากหลาย	3.85	.77	มาก
10. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันได้มีโอกาสฝึกพูดภาษาญี่ปุ่น	4.32	.68	มากที่สุด
11. ฉันต้องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจากในชั้นเรียน	4.17	.76	มาก
12. ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน	3.54	.88	มาก
13. ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว	4.37	.72	มากที่สุด
14. ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำเสมอ	4.48	.68	มากที่สุด
15. ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	4.38	.70	มากที่สุด
16. ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ	4.42	.70	มากที่สุด
รวม	4.01	.48	มาก

จากตาราง 4. 1.6.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิชาเอกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.01 โดยในข้อคำถามที่ “ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและคำแนะนำเสมอ” มีทัศนคติมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.48 ส่วนในข้อคำถาม “การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉัน

เข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น” และ “ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรารู้กันทั่วโลก” กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ
น้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.46

ตาราง 4. 1.6.3

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกวิศวกรรมการผลิต

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
1. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรารู้กันทั่วโลก	3.28	.58	มาก
2. การเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นในโลกปัจจุบัน	3.72	.75	มาก
3. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่น ได้	4.39	.70	มากที่สุด
4. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น	3.17	.62	มาก
5. ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อได้พูดภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่น	4.17	.62	มาก
6. ฉันชอบสนทนากับชาวญี่ปุ่น	3.83	.71	มาก
7. ฉันสามารถอ่านคำศัพท์ข้อความภาษาญี่ปุ่นจากหนังสือ ภาษาญี่ปุ่นที่เรียนได้	4.06	.80	มาก
8. ฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยความสบายใจ	4.11	.58	มาก
9. วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรมหลากหลาย	4.11	.68	มาก
10. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันได้มีโอกาสฝึกพูด ภาษาญี่ปุ่น	4.39	.61	มากที่สุด
11. ฉันต้องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจากในชั้นเรียน	4.50	.71	มากที่สุด
12. ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน	3.61	.85	มาก
13. ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว	4.33	.77	มากที่สุด
14. ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำเสมอ	4.56	.62	มากที่สุด
15. ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	4.28	.67	มากที่สุด
16. ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้า ชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ	4.33	.69	มากที่สุด

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
รวม	4.05	39.	มาก

จากตาราง 4. 1.6.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิชาเอกวิศวกรรมการผลิต มีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.05 โดยในข้อคำถามที่ “ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและคำแนะนำเสมอ” มีทัศนคติมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.48 ส่วนในข้อคำถาม “การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น” กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.17

ตาราง 4. 1.6.4

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกเทคโนโลยีสารสนเทศ

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
1. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรียนรู้กันทั่วโลก	3.78	82.	มาก
2. การเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นในโลกปัจจุบัน	3.76	72.	มาก
3. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้	4.22	68.	มากที่สุด
4. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น	3.72	86.	มาก
5. ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อได้พูดภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่น	4.28	64.	มากที่สุด
6. ฉันชอบสนทนากับชาวญี่ปุ่น	3.80	78.	มาก
7. ฉันสามารถอ่านคำศัพท์ข้อความภาษาญี่ปุ่นจากหนังสือภาษาญี่ปุ่นที่เรียนได้	4.08	69.	มาก
8. ฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยความสบายใจ	3.82	77.	มาก
9. วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรมหลากหลาย	4.04	49.	มาก
10. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันได้มีโอกาสฝึกพูดภาษาญี่ปุ่น	4.32	65.	มากที่สุด
11. ฉันต้องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจากในชั้นเรียน	4.12	77.	มาก

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
12. ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน	3.72	85.	มาก
13. ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว	4.46	64.	มากที่สุด
14. ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำเสมอ	4.44	64.	มากที่สุด
15. ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	4.36	74.	มากที่สุด
16. ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ	4.46	61.	มากที่สุด
รวม	4.08	45.	มาก

จากตาราง 4. 1.6.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิชาเอกเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.08 โดยในข้อคำถามที่ “ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว” และ “ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ” มีทัศนคติมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.46 ส่วนในข้อคำถาม “การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น” และ “ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน” กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.72

ตาราง 4. 1.6.5

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
1. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรารู้กันทั่วโลก	3.50	.89	มาก
2. การเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นในโลกปัจจุบัน	3.79	.66	มาก
3. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้	4.42	.65	มากที่สุด
4. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น	3.38	.88	มาก
5. ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อได้พูดภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่น	4.17	.76	มาก
6. ฉันชอบสนทนากับชาวญี่ปุ่น	3.88	.80	มาก

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
7. ฉันสามารถอ่านคำศัพท์ข้อความภาษาญี่ปุ่นจากหนังสือภาษาญี่ปุ่นที่เรียนได้	3.92	.72	มาก
8. ฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยความสบายใจ	3.50	.98	มาก
9. วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรมหลากหลาย	3.79	.83	มาก
10. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันได้มีโอกาสฝึกพูดภาษาญี่ปุ่น	4.25	.61	มากที่สุด
11. ฉันต้องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจากในชั้นเรียน	4.04	.55	มาก
12. ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน	3.38	.88	มาก
13. ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว	4.04	.81	มาก
14. ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำเสมอ	4.29	.75	มากที่สุด
15. ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	4.29	.69	มากที่สุด
16. ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ	4.42	.65	มากที่สุด
รวม	3.94	.40	มาก

จากตาราง 4. 1.6.5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิชาเอกเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ มีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.94 โดยในข้อคำถามที่ “การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้” และ “ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ” มีทัศนคติมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.42 ส่วนในข้อคำถาม “การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น” กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.38

ตาราง 4. 1.6.6

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกมัลติมีเดียเทคโนโลยี

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
1. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรียนรู้กันทั่วโลก	3.64	.71	มาก
2. การเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นในโลกปัจจุบัน	3.79	.64	มาก

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
3. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้	4.26	.68	มากที่สุด
4. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น	3.34	.85	มาก
5. ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อได้พูดภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่น	4.16	.82	มาก
6. ฉันชอบสนทนากับชาวญี่ปุ่น	3.92	.84	มาก
7. ฉันสามารถอ่านคำศัพท์ข้อความภาษาญี่ปุ่นจากหนังสือภาษาญี่ปุ่นที่เรียนได้	3.82	.87	มาก
8. ฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยความสบายใจ	3.89	.97	มาก
9. วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรมหลากหลาย	3.80	.87	มาก
10. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันได้มีโอกาสฝึกพูดภาษาญี่ปุ่น	4.18	.81	มาก
11. ฉันต้องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจากในชั้นเรียน	4.15	.75	มาก
12. ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน	3.69	.94	มาก
13. ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว	4.16	.88	มาก
14. ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำเสมอ	4.36	.71	มากที่สุด
15. ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	4.26	.68	มากที่สุด
16. ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ	4.23	.69	มากที่สุด
รวม	3.97	51.	มาก

จากตาราง 4. 1.6.5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิชาเอกมัลติมีเดียเทคโนโลยี มีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.97 โดยในข้อคำถามที่ “ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำเสมอ” มีทัศนคติมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.36 ส่วนในข้อคำถาม “การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น” กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.34

ตาราง 4. 1.6.7

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกบริหารธุรกิจญี่ปุ่น

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
1. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรียนรู้กันทั่วโลก	3.55	.85	มาก
2. การเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นในโลกปัจจุบัน	3.89	.75	มาก
3. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้	4.49	.68	มากที่สุด
4. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น	3.13	1.11	มาก
5. ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อได้พูดภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่น	4.40	.72	มาก
6. ฉันชอบสนทนากับชาวญี่ปุ่น	3.93	.90	มาก
7. ฉันสามารถอ่านคำศัพท์ข้อความภาษาญี่ปุ่นจากหนังสือภาษาญี่ปุ่นที่เรียนได้	3.93	.86	มาก
8. ฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยความสบายใจ	3.53	1.12	มาก
9. วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรมหลากหลาย	3.78	.84	มาก
10. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันได้มีโอกาสฝึกพูดภาษาญี่ปุ่น	4.31	.74	มาก
11. ฉันต้องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจากในชั้นเรียน	4.25	.86	มาก
12. ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน	3.41	1.10	มาก
13. ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว	4.39	.77	มาก
14. ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำเสมอ	4.48	.76	มากที่สุด
15. ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	4.31	.72	มากที่สุด
16. ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ	4.47	.78	มากที่สุด
รวม	4.02	44.	มาก

จากตาราง 4. 1.6.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิชาเอกบริหารธุรกิจญี่ปุ่น มีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.02 โดยในข้อคำถามที่ “การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้ ” มีทัศนคติมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.49 ส่วนในข้อคำถาม “การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น ” กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.13

ตาราง 4. 1.6.8

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกการจัดการอุตสาหกรรม

ทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่น	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้ กลวิธี
1. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่เรียนรู้กันทั่วโลก	3.81	.79	มาก
2. การเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นในโลกปัจจุบัน	3.94	.64	มาก
3. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันสามารถสื่อสารกับชาวญี่ปุ่นได้	4.12	.81	มาก
4. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่นได้ดีขึ้น	3.48	1.02	มาก
5. ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อได้พูดภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่น	4.13	.84	มาก
6. ฉันชอบสนทนากับชาวญี่ปุ่น	3.69	.90	มาก
7. ฉันสามารถอ่านคำศัพท์ข้อความภาษาญี่ปุ่นจากหนังสือภาษาญี่ปุ่นที่เรียนได้	3.87	.82	มาก
8. ฉันเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยความสบายใจ	3.94	.90	มาก
9. วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรมหลากหลาย	3.92	.79	มาก
10. การเรียนภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันได้มีโอกาสฝึกพูดภาษาญี่ปุ่น	4.04	.77	มาก
11. ฉันต้องการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจากในชั้นเรียน	3.96	.89	มาก
12. ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน	3.40	1.09	มาก
13. ครูพูดภาษาญี่ปุ่นได้อย่างคล่องแคล่ว	4.19	.89	มาก
14. ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำเสมอ	4.56	.61	มากที่สุด
15. ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	4.44	.75	มากที่สุด
16. ครูให้โอกาสกับเด็กทุกคน เช่น ให้ออกมารายงานหน้าชั้น หรือถามคำถามที่สนใจ	4.44	.70	มากที่สุด
รวม	4.00	.39	มาก

จากตาราง 4. 1.6.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิชาเอกการจัดการอุตสาหกรรม มีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.00 โดยในข้อคำถามที่ “ครูเป็นกันเอง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำเสมอ” มีทัศนคติมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.56 ส่วนในข้อคำถาม “ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นอื่นๆนอกจากตำราเรียน” กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.40

4.2 ตอนที่ 2

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะคณะบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ ญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 2 ภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 68 คน

ตารางที่ 4.2.1.1

ตารางแสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

วิชาเลือก	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มวิชาภาษาญี่ปุ่น	39	57.40
กลุ่มวิชาเลือกอื่นๆ	29	42.60
Total	68	100

ตารางที่ 4.2.1.1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ ญี่ปุ่น แบ่งออกเป็นกลุ่มวิชาเลือกภาษาญี่ปุ่น จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40 และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น กลุ่มวิชาเลือกอื่นๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60

4.2.2 ผลการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

ตารางที่ 4.2.2.1

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของของการใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์
แบบต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง

กลวิธีการเรียนคำศัพท์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการใช้
กลวิธีการค้นพบคำศัพท์ (Discovery Strategies)	2.73	0.52	สูง
กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies)	2.56	0.60	สูง
กลวิธีด้านการเติมเต็ม (Support Strategies)	2.68	0.58	สูง
กลวิธีด้านการจำ (Memory Strategies)	2.65	0.48	สูง
กลวิธีด้านการเรียนรู้ (Cognitive Strategies)	2.54	0.52	สูง
กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ (Meta-cognitive Strategies)	2.52	0.59	สูง
กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective Strategies)	2.86	0.60	สูง
รวม	2.65	0.56	สูง

จากตารางที่ 4.2.2.1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์ในระดับที่สูง ที่ค่าเฉลี่ย 2.65 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective Strategies) มากที่สุด ($\bar{X}$ = 2.86) รองลงมาเป็น กลวิธีการค้นพบคำศัพท์ (Discovery Strategies) ($\bar{X}$ = 2.73) กลวิธีด้านการเติมเต็ม (Support Strategies) ($\bar{X}$ = 2.68) กลวิธีด้านการจำ (Memory Strategies) ($\bar{X}$ = 2.65) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) ($\bar{X}$ = 2.56) กลวิธีด้านการเรียนรู้

(Cognitive Strategies) ($\bar{x}$ =2.54) และกลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ (Meta-cognitive Strategies) ($\bar{x}$ =2.52) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.2.2

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของของการใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์
เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มวิชาเลือกภาษาญี่ปุ่นและกลุ่มวิชาเลือกอื่นๆ

กลวิธีการเรียนคำศัพท์	กลุ่มวิชาภาษาญี่ปุ่น		กลุ่มวิชาเลือกอื่นๆ		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
กลวิธีการค้นพบคำศัพท์ (Discovery Strategies)	2.92	0.39	2.59	0.56	-2.756	0.245
กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies)	2.51	0.51	2.60	0.66	0.662	0.100
กลวิธีด้านการเติมเต็ม (Support Strategies)	2.45	0.40	2.96	0.66	3.188	0.050
กลวิธีด้านการจำ (Memory Strategies)	2.61	0.39	2.68	0.54	0.637	0.087
กลวิธีด้านการเรียนรู้ (Cognitive Strategies)	2.47	0.38	2.59	0.61	1.045	0.008
กลวิธีด้านการเข้าใจการ เรียนรู้ (Meta-cognitive Strategies)	2.56	0.25	2.50	0.75	-0.427	0.000
กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective Strategies)	2.67	0.55	2.99	0.62	2.213	0.568
รวม	2.60	0.41	2.70	0.63	0.652	0.151

ตารางที่ 4.2.2.2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มวิชาเลือกที่แตกต่างกันไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในภาพรวม แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ระหว่าง กลวิธีด้านการเติมเต็ม (Support Strategies) กลวิธีด้านการเรียนรู้ (Cognitive Strategies) และ กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ (Meta-cognitive Strategies)

4.2.3 ผลจากแบบสอบถามปลายเปิดและข้อเสนอแนะ

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ให้คำตอบในแบบสอบถามปลายเปิด ดังต่อไปนี้

4.2.3.1 นักศึกษาส่วนใหญ่ มักใช้พจนานุกรมออนไลน์หรือแอปพลิเคชันในโทรศัพท์ช่วยในการค้นคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ นักศึกษาให้ความเห็นว่าเป็นวิธีที่สะดวกและรวดเร็ว และทำให้จำความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น

4.2.3.2 กลวิธีในการเรียนคำศัพท์แบบต่างๆ มีส่วนช่วยให้นักศึกษามีกำลังใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นและมีแรงจูงใจให้เรียนภาษาญี่ปุ่นได้ดีขึ้น

4.2.3.4 การใช้กลวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์ผ่านบริบทในบทอ่าน ช่วยให้นักศึกษาสามารถจำคำศัพท์และนำไปใช้ได้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

5.1 สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้บทอ่านภาษาญี่ปุ่น สำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 เป็นการนำผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ของผู้วิจัยมาวิจัยต่อเนื่อง โดยลงรายละเอียดในส่วนของการเรียนคำศัพท์ โดยใช้บทอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนคำศัพท์ ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับนักศึกษาแขนงภาษาญี่ปุ่น และ 3. เพื่อศึกษาการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ คำศัพท์เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์

เนื้อหาของการวิจัย การเรียนคำศัพท์ผ่านบทอ่านภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 และแขนงภาษาญี่ปุ่น โดยมีกลุ่มประชากรได้แก่ ประชากร เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีไทย-ญี่ปุ่นที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ ปีการศึกษา 2554 จำนวน 487 คน นักศึกษา บริหารธุรกิจญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 จำนวน 180 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ปานกลาง และต่ำ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปี การศึกษา 2554 และเพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ส่วนในตอนที่ 2 เพื่อทราบพฤติกรรมการ เรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 3 วิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้ พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับแขนงภาษาญี่ปุ่น และพฤติกรรมการเรียนรู้ คำศัพท์เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์

ผลที่ได้รับ ตอนที่ 1. ทราบว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีกลวิธีที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดคือ กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.40 รองลงมาเป็นกลวิธีด้านสังคมมีค่าเฉลี่ย 3.32 ถัดมา

เป็นกลวิธีด้านการจำมีค่าเฉลี่ย 3.28 กลวิธีด้านอารมณ์มีค่าเฉลี่ย 3.27 กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องมีค่าเฉลี่ย 3.15 และกลวิธีด้านความรู้ ความคิด นั้นกลุ่มตัวอย่างเลือกมาใช้น้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.14

เมื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ปานกลาง และต่ำ พบว่าผลการเรียนที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน

และเมื่อเปรียบเทียบวิชาเอกกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างพบว่าวิชาเอกต่างกันส่งผลต่อกลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่ไม่แตกต่างกัน

ส่วนในตอนที่ 2 ผลที่ได้รับ 1. นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์ โดยใช้บทอ่านภาษาญี่ปุ่น ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 2.65 โดยกลวิธีที่ถูกใช้คือ กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) ($\bar{X}$ =2.86), กลวิธีด้านการค้นพบคำศัพท์ (Discovery strategies) ($\bar{X}$ =2.73), กลวิธีด้านการเติมเต็ม (Support strategies) ($\bar{X}$ =2.68), กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) ($\bar{X}$ =2.65), กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) ($\bar{X}$ =2.56), กลวิธีด้านการเรียนรู้ (Cognitive strategies) ($\bar{X}$ =2.54), และกลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ (Meta-cognitive strategies) ($\bar{X}$ =2.52) ตามลำดับ

และเมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มวิชาเลือกที่แตกต่างกันไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในภาพรวม แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ระหว่าง กลวิธีด้านการเติมเต็ม (Support Strategies) กลวิธีด้านการเรียนรู้ (Cognitive Strategies) และ กลวิธีด้านการเข้าใจการเรียนรู้ (Meta-cognitive Strategies)

ในการเรียนภาษาต่างประเทศ ที่ผู้สอนเข้าใจผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้ผู้สอนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมาให้ได้มากที่สุด การทราบถึงลักษณะเฉพาะของกลวิธีการเรียนของแต่ละบุคคลสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น

สำหรับตัวผู้เรียนเองก็เช่นกัน การที่ผู้เรียนเข้าใจตนเอง ว่าตนเองใช้กลวิธีแบบใดในการเรียนก็มีส่วนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศได้เช่นกัน การเรียนภาษานั้นไม่มีกลวิธีใดที่ตายตัว กลวิธีที่เหมาะสมกับแต่ละคนนั้นย่อมต่างกันออกไป ดังนั้นการที่จะให้ผู้เรียนได้ทราบถึงกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ได้ดีจำเป็นต้องมีการแนะนำให้ผู้เรียนได้ทดลองหลายๆวิธีจนนำไปสู่วิธีที่ตนเองถนัดมากที่สุด

Saengpakdeejit (2014). กล่าวว่าผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษต้องพบกับความเครียดเมื่อพวกเขาต้องเรียนคำศัพท์ ทั้งผู้เรียนและผู้สอนควรมีความตระหนักถึงความสำคัญของกลวิธีในการเรียน

คำศัพท์ การเพิ่มพูนความตระหนักรู้ดังกล่าวอาจจะมีส่วนช่วยให้เอาชนะปัญหาต่างๆในการเรียนคำศัพท์ได้ ซึ่งการให้ผู้เรียนรู้จักใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์นั้นควรอยู่ในส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนด้วย จากจุดนี้ในงานวิจัยชิ้นนี้จะพบว่าผู้เรียนเองมีการใช้กลวิธีในการเรียนอยู่แล้วอย่างหลากหลาย กลวิธีที่ถูกนำมาใช้อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่สูง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดลงไป นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มักใช้กลวิธีทั้งด้านสังคมและด้านอารมณ์ในระดับที่สูงกว่า กลวิธีอื่นๆ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นซึ่งผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกแต่เรียนเป็นรายวิชาบังคับพื้นฐาน ดังนั้นแรงจูงใจในการเรียนรวมทั้งเป้าหมายของการเรียนจะแตกต่างผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาวิชาเอกหรือผู้เรียนต่างสถาบันออกไป สำหรับกลวิธีด้านอารมณ์นั้น Oxford (1990) กล่าวว่า “กลวิธีด้านอารมณ์ส่งผลอย่างมากต่อการเรียนภาษาว่าจะเรียนได้สำเร็จหรือไม่ ในผู้เรียนที่ดีย่อมมีการจัดการกับอารมณ์ตัวเองในการเรียน เพราะความรู้สึกทางด้านลบสามารถสกัดกั้นกระบวนการในการเรียนแม้ว่าผู้เรียนจะสามารถเข้าใจวิธีการเรียนเป็นอย่างดีก็ตาม ในทางตรงกันข้ามความรู้สึกทางด้านบวกก็จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนมีประสิทธิภาพและมีความสุขสาน” ซึ่งตรงกับงานวิจัยนี้นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีเอกลักษณ์ดังที่กล่าวไปแล้ว นักศึกษาที่มีกลวิธีด้านอารมณ์เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ตนเองในการเรียนทั้งยังใช้กลวิธีด้านอารมณ์ เพื่อให้อำนาจใจตนเองในเวลาไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียนอีกด้วย การที่ผู้เรียนพยายามที่จะก้าวข้ามอุปสรรคของตนเองไปได้นั้น ผู้สอนเองจำเป็นต้องทราบความต้องการของผู้เรียน ซึ่งกลวิธีด้านอารมณ์จะสามารถช่วยผู้เรียนได้ เช่น พยายามให้อำนาจใจผู้เรียน หรือเมื่อผู้เรียนทำได้ดี การให้คำชม ก็จะเป็นวิธีการที่ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้กลวิธีด้านสังคมก็เป็นอีกหนึ่งกลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนเลือกใช้ กลวิธีด้านสังคมนั้น Oxford (1990) ให้ความเห็นว่า “กลวิธีที่เป็นพื้นฐานที่สุดของด้านสังคมก็คือการถามคำถาม เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนจะได้ผลประโยชน์มากที่สุด การถามคำถามจะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจมากขึ้น และยังเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการสนทนากับผู้อื่นและยังเป็นการเพิ่ม Input ให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย ซึ่งเมื่อคู่สนทนาสามารถเข้าใจความหมายของคำถามได้หรือผู้เรียนสามารถเข้าใจคำตอบได้ นั่นก็เป็นการสะท้อนความสามารถของผู้เรียนอย่างอ้อมได้ทางหนึ่ง” การเรียนการสอนในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เนื่องจากการเรียนเป็นวิชาพื้นฐาน โดย 1 ชั้นเรียนจะมีผู้สอนเป็นทั้งอาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวญี่ปุ่น ใช้วิธีสอนแบบ Pair Teaching กล่าวคือผู้เรียนจะมีโอกาสพบอาจารย์สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นสองคาบเรียน เรียนกับอาจารย์ชาวไทย 1 ครั้ง และอาจารย์ชาวญี่ปุ่น 1 ครั้ง สลับกันไปเช่นนี้ตลอดทั้งภาคเรียน นอกจากนี้การเรียนการสอนที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นนี้มุ่งเน้นทางด้านการสื่อสารผู้เรียนต้องมีการสอบสัมภาษณ์กับอาจารย์ชาวญี่ปุ่น

ทุกภาคเรียน ดังนั้นผู้เรียนจะมีความเข้าใจกับอาจารย์ชาวญี่ปุ่นซึ่งเป็นเจ้าของภาษาอยู่เสมอ การใช้กลวิธีด้านสังคมนั้นตามที่ Oxford ได้ให้ความเห็นไว้ว่าเป็นเรื่องของการใช้ความสัมพันธ์เพื่อถามคำถาม ผู้เรียนจะใช้กลวิธีนี้ เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจจะใช้วิธีถามจากอาจารย์ผู้สอนเป็นส่วนมาก นอกจากนี้บางครั้งในกิจกรรมในชั้นเรียนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนากับอาจารย์ ดังนั้นผู้เรียนจึงมีโอกาสได้ซักถามอาจารย์ได้ง่าย บางครั้งนอกจากถามอาจารย์แล้ว ผู้เรียนก็ใช้กลวิธีด้านสังคม เพื่อถามคำศัพท์และเนื้อหาที่ไม่เข้าใจกับเพื่อนร่วมชั้น หรือคนรู้จักอื่นๆที่เข้าใจภาษาญี่ปุ่นได้ ซึ่งผู้เรียนสามารถพบปะได้ในกิจกรรมนอกชั้นเรียนเช่น กิจกรรมสนทนากับชาวญี่ปุ่น หรือการที่ผู้เรียนจับกลุ่มตัวเป็นต้น

สำหรับการวิเคราะห์แบบสอบถามเรื่องการศึกษาวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้บทอ่านภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 ผลจากการสัมภาษณ์พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ มักใช้พจนานุกรมออนไลน์หรือแอปพลิเคชันในโทรศัพท์ช่วยในการค้นคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ นักศึกษาให้ความเห็นว่าเป็นวิธีที่สะดวกและรวดเร็ว และทำให้จำความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น ในส่วนนี้ Seangpakdeejit (2016) กล่าวถึงกลวิธีการเติมเต็ม (Support Strategies) ว่าเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนสามารถใช้เพื่อให้ทราบความหมายของคำศัพท์ เช่น การใช้พจนานุกรมทั้งแบบเป็นเล่มและแบบอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการใช้เครื่องมือออนไลน์ เช่น Google Translate เป็นต้น ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้เรียนใช้จริงและสามารถให้คำตอบผู้เรียนได้ทันที โดยที่ผู้เรียนมีความเห็นว่า หากสามารถทราบความหมายได้ก็จะสามารถจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเกตผู้เรียนในการใช้พจนานุกรมออนไลน์ พบว่าบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถเลือกความหมายที่เหมาะสมกับบริบทได้ เนื่องจากผู้เรียนยังขาดภูมิหลังหรือความรู้ที่จะเลือกความหมายของคำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทของบทอ่านได้ ดังนั้นผู้สอนเองต้องระมัดระวังหรือควรเตรียมข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถเลือกใช้ความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมออนไลน์หรือแอปพลิเคชันได้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์และนำไปใช้ได้ในอนาคต

5.2 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจกลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นในแบบต่างๆของผู้เรียนเพื่อศึกษาวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 และเพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาบริหารธุรกิจญี่ปุ่นกับนักศึกษาแขนงภาษาญี่ปุ่นเพียงเท่านั้น ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีอย่างหลากหลายและเมื่อเปรียบเทียบกลุ่มเรียนเก่งกับเรียนอ่อนแล้วพบว่าการใช้กลวิธีแตกต่างกัน และเมื่อศึกษาวิธีการเรียนคำศัพท์โดยใช้บทอ่านภาษาญี่ปุ่น

นั่น พบว่านักศึกษาใช้กลวิธีอย่างหลากหลายเช่นเดียวกัน แต่นักศึกษาที่เลือกเรียนกลุ่มวิชาภาษาญี่ปุ่น
กับนักศึกษาที่เลือกเรียนกลุ่มวิชาอื่นๆนั้นไม่มีระดับการใช้กลวิธีที่แตกต่างกัน ทั้งนี้การใช้กลวิธีในการ
เรียนแม้ว่าจะเป็นลักษณะเฉพาะบุคคลก็ตาม แต่การฝึกฝนเพื่อให้เกิดการใช้กลวิธีที่หลากหลายก็เป็นสิ่ง
ที่น่าสนใจ สำหรับงานวิจัยครั้งต่อไปควรทดลองฝึกให้กลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีที่หลากหลายและเปรียบ
เทียบว่าผู้เรียนมีความสามารถภาษาญี่ปุ่นที่สูงขึ้นได้หรือไม่ เพื่อพิสูจน์ว่าการใช้กลวิธีในการเรียนอย่าง
หลากหลายและมีประสิทธิภาพนั้นช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนภาษาญี่ปุ่นได้จริง

TNI

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กาญจน์พิชชา ถวิลไทย. (2548). ความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างกลวิธีการเรียนกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี มหาวิทยาลัยภาคกลาง ปีการศึกษา 2547. มหาวิทยาลัยนเรศวร : ม.ป.ท.
- ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2559). การศึกษากลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ทวีศักดิ์ ชันยศ. (2550). การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- เปรมวดี ณ นครพนม. (2548). การวิเคราะห์กลวิธีการเรียนกับความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของนักศึกษษสาขาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุวิมล ติรกานันท์. (2551). การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาวุธ วาจาสัตย์. (2533). การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Ellis, R. (1993). Second language acquisition and the structural syllabus. TESOL Quarterly, 27, 91-113.
- Nutri Mongkol. (2009). A study of Vocabulary Learning Strategies of the First and Second Year Students from English Department at Phetchaburi Rajabhat University. วารสารมนุษยศาสตร์, 16 (1) ,130-144.
- O'Malley, J.M. & Chamot, A.U. (1990). Learning Strategies in Second Language Acquisition. Cambridge. U.K.: Cambridge University Press.
- Rubin, J. (1975). What the “Good Language Learner” Can Teach Us. TESOL Quarterly, 9, 41-51.
- Saengpakdeejit Rakchanok. (2014). Awareness of Vocabulary Learning Strategies among EFL Students in Khon Kaen University. Theory and Practice Studies Vol.4. Academy

Publisher, Finland, 1101-1108.

ภาษาญี่ปุ่น

オックスフォード、レベッカ L (1994) 『言語学習ストラテジー外国語教師が知っておかなければならないこと』 (宍戸通庸・伴紀子 (訳)) 凡人社 [Oxford Rebecca L. (1990) Language Learning Strategies What Every Teacher Should Know. Newbury House Publisher]

国際交流基金 (2015) 「実施国・地域別応募者数・受験者数」

< https://www.jpf.go.jp/j/project/japanese/survey/result/dl/survey_2015/all.pdf > 2016 年 10 月 14 日参照

盤谷日本人・商工会議所 (2017) < <http://www.jcc.or.th> > 2017 年 4 月 16 日参照

TNI

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....เพศ.....
เกรดเฉลี่ย.....เกรดภาษาญี่ปุ่นที่ได้ล่าสุด.....ผลสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น(JLPT) ระดับ.....ปี.....

1. จากที่ผ่านมาคิดว่าตัวเองอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับใด

.....มากกว่า 3 ชั่วโมง/วัน

.....2 ถึง 3 ชั่วโมงต่อวัน

.....1 ชั่วโมง/วัน

.....น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/วัน

.....ไม่อ่านภาษาญี่ปุ่นเลย

2. จากข้อ 1 อ่านหนังสือ/บทอ่าน/บทความประเภทใด เช่น หนังสือเรียน นิตยสาร การ์ตูน(ฉบับไม่แปล) ฯลฯ

ข้อเสนอแนะการแก้ไข

- ควรทำเป็นตัวแทนที่ชัดเจน เช่น 1.เพศ 2.เกรดเฉลี่ย 3.เกรดภาษาญี่ปุ่นล่าสุด 4.ระดับผลการสอบวัดระดับ JLPT 5.จำนวนเวลาในการอ่านภาษาญี่ปุ่น และ 6.ประเภทหนังสือที่อ่าน

- เมื่อได้หัวข้อแล้ว ให้ตัวเลือกผู้ตอบคำถามด้วย เพื่อง่ายต่อการประมวลผล

- การแตกหัวข้อย่อย เช่น

1. เพศ

-ชาย

-หญิง

2. เกรดเฉลี่ย

- 3.01-4.00

- 2.01-3.00

- 1.01-2.00

- 0.01-1.00

3. เกรดเฉลี่ย

ใส่ตัวเลือก

4. เกรดภาษาญี่ปุ่นล่าสุด

ใส่ตัวเลือก

..... ฯลฯ

เป็นต้น

-ทำอย่างนี้ทั้งหมด เวลาวิเคราะห์สถิติจะง่ายกว่า

-ไม่ต้องใส่ชื่อนักศึกษา

ตามตัวอย่างรูปแบบนี้

คำชี้แจง

☑โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ อย่างครบถ้วนทุกข้อ และตอบตามความเป็นจริงให้มากที่สุดคำตอบของท่านไม่มีผลกระทบต่อดัชนีชี้วัดแต่อย่างใดทั้งสิ้น

☑โปรดตอบคำถามทุกข้ออย่างสมบูรณ์ อย่าเว้นข้อหนึ่งข้อใดไว้ มิฉะนั้น ข้อมูลที่ได้รับจะเสียความหมาย

คำชี้แจง โปรดเติมใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง □ ที่กำหนดให้

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

อีกอย่าง

-เกณฑ์ระดับการวัด อ้างอิงเกณฑ์ของใคร หากไม่แน่ใจ ให้ใช้เกณฑ์ที่นิยม 5ระดับ ดีกว่า สามารถหาอ้างอิงได้ง่ายกว่า

เช่นเกณฑ์ที่นิยมใช้กัน ของ best 1981

เช่น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แต่ละข้อแล้วใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่าง ☐ ตรงกับระดับความคิดเห็นการใช้กลยุทธ์ของท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	มีการใช้มากที่สุด
4	หมายถึง	มีการใช้มาก
3	หมายถึง	มีการใช้ปานกลาง
2	หมายถึง	มีการใช้น้อย
1	หมายถึง	มีการใช้น้อยที่สุด

หรือ ใช้เพียง

5	หมายถึง	มากที่สุด
ก็ได้		

กลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยชาวไทย แต่ละข้อคำถามเป็นกลวิธีการเรียนคำศัพท์ กรุณาให้คะแนน จาก 1-4 ตามระดับที่ปฏิบัติจริง

จากกลวิธีการเรียนด้านล่าง ท่านคิดว่าแต่ละหัวข้อท่านปฏิบัติในระดับใด

1 = ไม่ปฏิบัติเลย, 2 = ปฏิบัติน้อยครั้ง, 3 = ปฏิบัติบางครั้ง, 4 = ปฏิบัติบ่อยครั้ง

Discovery Strategies (แปลไทยด้วย) ด้าน.....					
1	เรียนคำศัพท์จากการอ่านนิยาย การ์ตูน หรือนิตยสารต่างๆ	1	2	3	4
2	คำศัพท์ที่เสียงใกล้เคียงกัน หรือ สะกดใกล้เคียงกัน นำมาจับกลุ่มแล้วจำพร้อมกัน	1	2	3	4
3	เดาความหมายคำศัพท์จากไวยากรณ์หรือรูปประโยค	1	2	3	4
4	เดาความหมายคำศัพท์จากรากศัพท์ของคำศัพท์นั้นๆ เช่น かしゆ うんてんしゆ ばんべん ふまん เป็นต้น	1	2	3	4
5	เดาความหมายคำศัพท์จากคันจิ	1	2	3	4
6	เดาความหมายคำศัพท์จากการออกเสียง accent หรือ intonation	1	2	3	4
7	เดาความหมายคำศัพท์จากสถานการณ์จริง เช่น คำศัพท์ที่ใช้ในแล็บ หรือ โรงงาน	1	2	3	4
8	เดาความหมายคำศัพท์จากท่าทางหรือการออกแอคชั่น	1	2	3	4
Social Strategies(แปลไทยด้วย) ด้าน.....					
1	เรียนคำศัพท์โดยทำควิซกับเพื่อน	1	2	3	4
2	ถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อน	1	2	3	4
3	ถามความหมายของคำศัพท์จากอาจารย์	1	2	3	4
4	ถามความหมายของคำศัพท์จากคนรู้จักที่รู้ภาษาญี่ปุ่น	1	2	3	4
Support Strategies(แปลไทยด้วย) ด้าน.....					
1	ใช้พจนานุกรมญี่ปุ่น-ญี่ปุ่นในการค้นความหมายของคำศัพท์				
2	ใช้พจนานุกรมค้นค้นในการค้นความหมายของคำศัพท์	1	2	3	4

3	ใช้พจนานุกรมญี่ปุ่น-ไทย หรือ ไทย-ญี่ปุ่นในการค้นความหมายของคำศัพท์	1	2	3	4
4	ใช้พจนานุกรมญี่ปุ่น-อังกฤษ หรือ อังกฤษ-ญี่ปุ่นในการค้นความหมายของคำศัพท์	1	2	3	4
5	ใช้พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ในการค้นความหมายของคำศัพท์	1	2	3	4
6	ใช้แอปพลิเคชันสมาร์ตโฟนในการค้นความหมายของคำศัพท์ (ระบุชื่อแอปพลิเคชัน.....)	1	2	3	4
7	ใช้เว็บไซต์แปลภาษาเช่น google translate ในการค้นความหมายของคำศัพท์	1	2	3	4
Memory Strategies(แปลไทยด้วย) ด้าน.....					
1	จำความหมายของคำศัพท์จากระบบเสียงของคำ เช่น ビール เบียร์ กับ ビル ตึก,อาคาร	1	2	3	4
2	จำคำศัพท์โดยใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้วในการสนทนาจริง	1	2	3	4
3	จำคำศัพท์โดยจินตนาการเหตุการณ์จริงประกอบ	1	2	3	4
4	จำโดยเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันของคำศัพท์ เช่น くるま→じどうしゃ→ちゅうしゃじょう	1	2	3	4
5	จำความหมายของคำศัพท์โดยจินตนาการเป็นภาพ	1	2	3	4
6	จำคำศัพท์โดยนำคำศัพท์มาแต่งเป็นประโยค	1	2	3	4
7	จำคำศัพท์ที่มีเสียงคล้ายกันเข้าด้วยกัน เช่น おとうと น้องชาย おとうさん พ่อ	1	2	3	4
8	จำคำศัพท์ลักษณะหรือลำดับคล้ายกันเข้าด้วยกัน เช่น こうこう こうくう	1	2	3	4
9	จำคำศัพท์โดยอาศัยประสบการณ์ของตัวเอง เช่น กิจวัตรประจำวัน (ตื่นนอน แปรงฟัน อาบน้ำ กินข้าว)	1	2	3	4
Cognitive Strategies(แปลไทยด้วย) ด้าน.....					
1	พูดคำศัพท์และความหมายซ้ำๆ	1	2	3	4
2	เขียนคำศัพท์และความหมายซ้ำๆ	1	2	3	4
3	เขียนคำศัพท์ ความหมายและตัวอย่างประโยคลงสมุดโน้ต	1	2	3	4
4	ใช้ส่วนต่างๆของร่างกายช่วยในการเรียนคำศัพท์ เช่น การนับนิ้ว	1	2	3	4
5	ใช้การ์ดคำศัพท์	1	2	3	4
Meta-Cognitive Strategies(แปลไทยด้วย) ด้าน.....		1	2	3	4
1	ทำแบบฝึกหัดคำศัพท์นอกเวลาเรียน	1	2	3	4
2	คำศัพท์ที่เสียงใกล้เคียง หรือ สะกดใกล้เคียงกัน นำมาจับกลุ่มแล้วจำพร้อมกัน	1	2	3	4
3	จัดระดับคำเหมือน ความหมายเหมือน ความหมายตรงข้าม แล้วจำพร้อมกัน	1	2	3	4
4	เรียนคำศัพท์โดยการเขียนตามคำบอก dictation	1	2	3	4
5	เดาความหมายคำศัพท์จากภาพหรือกราฟหรือแผนภูมิ	1	2	3	4
6	เรียนคำศัพท์จากเกมภาษาญี่ปุ่น	1	2	3	4
7	เรียนคำศัพท์จากภาพยนตร์หรืออนิเมชั่น	1	2	3	4
8	เรียนคำศัพท์จากการอ่านนิยาย การ์ตูน หรือนิตยสารต่างๆ	1	2	3	4
9	เรียนคำศัพท์จากเพลงภาษาญี่ปุ่น	1	2	3	4
Affective Strategies(แปลไทยด้วย) ด้าน.....					
1	ตอนเรียนคำศัพท์ เมื่อรู้สึกเหนื่อยก็หาวิธีผ่อนคลาย	1	2	3	4
2	ให้กำลังใจตัวเอง ขณะที่เรียนคำศัพท์	1	2	3	4
3	ตอนที่พยายามอย่างหนัก จะให้รางวัลตัวเอง	1	2	3	4
4	รู้ตัวเองเสมอว่ากำลังเครียด เมื่อต้องใช้ภาษาญี่ปุ่นหรือเรียนภาษาญี่ปุ่น	1	2	3	4
5	ปรึกษาเพื่อน หรือคนรู้จัก เกี่ยวกับการเรียนคำศัพท์	1	2	3	4

หากใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์อื่นๆ (ระบุ) (ขอคิดเห็นเกี่ยวกับใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์)

ข้อเสนอแนะ(ระบุ)

ประวัติผู้วิจัย

กันต์ อาลัยญาติ

Master of Japanese Language Education, National Graduate Institute for Policy
Studies, Japan.

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ญี่ปุ่นศึกษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อักษรศาสตรบัณฑิต ภาษาญี่ปุ่น, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตำแหน่งอาจารย์ประจำ แผนกภาษาญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ประสบการณ์ในงานวิจัย(หรือมีความชำนาญงานวิจัยด้านใด) การสอนภาษาญี่ปุ่น

บัณฑิต อนุญาหงษ์, ผศ.ดร.

ปร.ด.(หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยศิลปากร

ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตำแหน่งอาจารย์ประจำ แผนกภาษาอังกฤษ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ประสบการณ์ในงานวิจัย(หรือมีความชำนาญงานวิจัยด้านใด) ด้านการสอนภาษาอังกฤษ

TNI

TAHTI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY